

Arkadaş yurdunu alçaklara uğratma sakın!

TÜRK SOLU

Yıl : 1
Sayı : 36
23 Temmuz 1968
100 Kuruş

AMERİKALİ DEFOL

Amerikan 6. Filosunun İstanbul'a gelişi önce İstanbul'da daha sonra yurdumuzun çeşitli bölgelerinde Amerikan aleyhtarı gösterilere yol açmıştır. Bu doğal bir gelişmenin sonucudur. Halkımız kendisine dost diye yutturulmak istenen Amerika'nın, kendisini nasıl sömürdüğünü emperyalizmin ne olduğunu artık anlamaya başlamıştır.

Bundan böyle, bir zamanlar yurdumuza elini kolunu sallaya sallaya gelen Amerikan askerleri, kenidlerini sömürgelerindeki gibi rahat hissedemeyecektir. Sokak aralarında üzerine dökülen mürekkepler yakın bir gelecekte yerini daha başka şeylere bırakacak ve defolup gidinceye kadar mücadele devam edecektir.

Türkiye halkı bağımsızlığını istemektedir. Bu kesin olarak ortaya çıkmıştır.

«Türk milleti misafirperverdir» cümlesi çıkarıcı çevrelerin istismarına yol açmaktadır. Antiemperyalist davranışların önüne set olarak çekilmeye çalışılmaktadır. Bu bakımdan gerçek milliyetçiler bu cümlenin anlamının saptırma gayretlerine karşı uyanık olmalıdırlar.

«Türk halkı misafirperverdir» cümlesi ardına gizlenmeye çalışılan işbirlikçilik gayretleri gözden kaçmamalıdır. Türkiye halkı elbette misafirperverdir. Ancak bu misafirperverlik, onun bağımsızlığının, onun egemenliğinin sınırına kadardır. O sınır aşıldı mı; çizmede aşılmış olur ve gelenler «geldikleri gibi giderler.»

Son olaylar, gençliğin ve halkın Amerikalılara nazikçe olmayan ihtarı niteliğindedir. Bu ihtarın biraz sertçe oluşu işbirlikçi çevreleri iyice telâşlandırmış, bağımsızlıktan yana olmakla birlik-

te kesin tavır alamıyanları tedirgin etmiş, emperyalizmin müsaadesi kadar onunla mücadele eder görünmek isteyenleri ise ürküt-müştür.

İşbirlikçilere sözümüz kısadır. Mücadele bütün şiddetiyle devam

edecektir, telâşınız boşunadır, gayretleriniz boşunadır.

Tedirgin olanlar ise bir şeyde yanılmaktadırlar. Olaylar antiemperyalist doğrultuda geliştiği sürece, yurtsever halkımızın bilinçlenmesini hızlandıracaktır. Bu-

rada tehlike olayların gelişmesi değil gerekli güçbirliğinin sağlanamayışı olacaktır.

Olayların gelişmesinden ürken sözüm ona sosyalistlere ise söylenecek çok sözümüz vardır. Meydanlarda üç beş nutuk atarak antiemperyalist mücadeleyi yaptığını zannedenler, veya yapıyor görünmek isteyenler, eylemden kesin olarak kaçmaktadırlar. Bir yandan «Faşizm gelir» umacıyla sosyalistlerin bir kısmını eylemden alıkoyarken diğer yandan, kırıksanan meydan mitinglerinde or-

taya sol sloganlar atarak sosyalistlik oynamak kolay şeydir. Zor olan, halkı eyleme sokmak, eylem içinde bilinçlenmesini sağlamaktır.

«Bağımsız Türkiye» sloganı yerine «Sosyalist Türkiye» sloganını ortaya atarak antiemperyalist sağları bölmek faşizmin gerçekleşmesini sağlamak için atılan adım olacaktır. Faşizm sosyalistlerin yapacağı eylemlerin değil, hataların sonucu gelir. Ve bugünkü şartlarda en büyük hata antiemperyalist cepheyi bölücü beri yandan eylemi durdurucu hareketlere girişmektir.

Oysa yapılacak şey, emperyalistlerin vurucu gücü olan 6. Filoya halkın her yerde karşı çıkmasını sağlamak, pasif meydan mitingleri yerine yürüyüşler düzenlemek, halkın spontane hareketlerini organize etmek ve Amerika'ya gözlerle sözlerle değil, eylemle DEFOL demektir.

Çarşamba günkü olaylarda Gençler bir Amerikan arabasını denize atıyor.

Amerikan Filosu ve Toplum Polisi

Suphi KARAMAN

Amerikan 6 ncı filosuna ait gemilerin Türk limanlarını ziyaretleri gittikçe artan tepkilerin sebebi olmaktadır. 17 Temmuz sabahı Toplum Polisi, bir bahane bularak, Teknik Üniversite öğrencilerini yurtlarında yatakhanelerinde bastı. Tıpkı 16 Mart 1920 tarihinde Şehzadebaşı karakolundaki koşullarında basılan Mehmetçikler gibi. Birincisinde ulusal bağımsızlığı korumak için silah altında bulunan Mehmetçiği basan İngiliz işgal ordusu askerleri idi. Oysa ikincisinde, Amerikan bahriyelisinin şumarıklığına karşı ulusal onuru koruyan Üniversiteli gençlik kendi polisi tarafından basıldı.

Amerikan 6 ncı Filosunun görevi Akdeniz ve çevresinde Amerika'nın ulusal çıkarlarını güven altında bulundurmadır. Filo Komutanlığının manevralar, deniz harekâtı ve çıkarma tatbikatları gibi yüklü eğitim ve stratejik görevleri yanında personelinin moralini yerinde tutmak gibi bir görevi de vardır. Bu yüzden zaman zaman bölgedeki dost limanlar ziyaret edilir. Bu limanlarda aranacak şartlar coğrafi ya da askeri değildir. Dostluk gösterileri aranır. Genç bahriyeli açık denizlerde fizyolojik bunalım içindedir. Eskiden sömürge imparatorluklarının haşmetli filoları Şanghay'dan, Singapur'dan Malta'ya ve Azor adalarına kadar geri kalmış ülkelerin limanlarında, sömürge insanları arasında kurdukları üslerde personelinin fizyolojik bunalımlarını giderirlerdi. Oysa şimdi sömürge kalmamıştır. Bunun yerini dolar ve dostluklar almıştır. Kolektif güven ve dış yardımlarla dostluklar kurulurken, doların gücü ile de her yerde açılmadık kapı, satın alınmayan şeref ve haysiyet bırakılmamıştır. Bu satın aracılığı yapacak küçük insanlar, haysiyetsizler, burjuva züppeleri ve komprador kılıklı yataklar her yerde kolaylıkla bulunabilir. Paris sokaklarında tek ayak üzerinde müşteri bekleyenler kolaylıkla teşhir edilebilirken bunun yapılmadığı yerlerde de şebekeler kurulur. Genç bahriyeli ayağını karaya atar atmaz, hayret edilecek bir kolaylık ve sür'atle hedefini bulur. Filo Komutanlığının, personelinin morali yönünden, görevi onu bir limana ulaştırmak ve karaya ayak bastırmaktır.

Polisin görevi de, her yerde, kamu düzenini ve kamu güvenliğini sağlamaktır. Bunu yaparken de kamu vicdanını zedelemeye dikkat eder. Kamu düzeni örf ve adetlere, geleneklere ve yürürlükte bulunan yasalara dayalıdır. Polis kamu güvenliğini sağlarken kamu düzenini de korumuş olur. Bir memlekette şu ya da bu davranış ahlak ve yasa dışı görülüyorsa, kamu düzenini bozucu nitelikte bulunuyorsa, bu davranış tekrarıyan yabancılar, isterse dostluk ilişkileri ile gelsinler, müsamaha gösterilsin, özellikle bu müsamaha güvenlik kuvvetlerince yapılsa işte o zaman kamu vicdanı bundan rahatsız olur. Yıllardır Amerikan 6 ncı Filosuna ait gemilerin Türk limanlarını ziyaretlerinde dostça davranışların meydana getirdiği birikimler artık Türk kamu vicdanını şiddetli derecede zedelemeye başlamıştır. 20 yıl önce başlayan Amerikan gemilerinin ziyaretlerinde, dostluk kisvesi altında dolar ticareti yapan şeref ve haysiyet yoksunu çevre ve kişilerin devam eden ahlaksızlıkları ziyaretçi bahriyelileri de gün geçtikçe şumartmıştır. Filonun her ziyaretinde İstanbul'un ve İzmir'in lüks otelleri, randevu evleri Amerikan bahriyelisinin fizyolojik çıkarma mahalleri haline gelmektedir. Buralar da fuhuş ticaretinin açıkça yapılması kamu düzenini bozmamakta mıdır? Ziyaret günlerinde kapıları renk renk ışıklarla süslenen barlar ve gece kulüplerinden taşan naralar, sokaklarda sarmaş dolaş çılgınlıklar kamu düzeni değil midir? Bağımsız Türkiye'de yasalar, polis görev ve yetkilerinin yerli ve yabancıya karşı ayrı uygulanacağına dair hükümler kapsamamaktadır. Bunlar kapitülasyonlarla birlikte tam 45 yıl önce bugün Lozan'da yırtılıp atılmıştır. Ulusal Kurtuluş Savaşlarının lideri Mustafa Kemal'in kurduğu yeni Türkiye'de artık böyle aşağılık hükümler olamazdı. Oysa kamu düzeni ve kamu güvenliğini sağlamakla görevli polisin davranışı, her defasında kamu vicdanını rencide etmektedir.

Türkiye bir sömürge değildir. Polisin yerli ve yabancıya farklı işlemi sömürge yönetimlerinde olur. Ama Türkiye son 20 yılda bir çıkmaza sokulmuştur. Bu duruma döviz krizini genelev gibi işletilen oteller ve gece kulüplerinde ulusumuzun onurunu satarak gidermek düşüncesinde olan Bizans artığı kişiler sebep olmuşlardır. İstanbul işgalinde Şehzadebaşı karakolunu basan İngiliz askerleri gibi Teknik Üniversite öğrencilerini sabaha karşı yurt yatakhanelerinde basan Toplum Polisi çirkin bir davranışta bulunmuştur. Gençlik ulusal onurun korunması sırasında olduğu için polisin bu davranışı çirkinin de ötesinde, hattâ bayağı olmuştur. Olayları hızlandırarak nitelik taşımaktadır. Amerikan bahriyelisinin hovardalığını ve ulusal onuru rencide eden taşkınlıklarını himaye için Türk polisini kullananlar ağır tarihi sorumluluk içindedirler. Ulusal onuru korumanın şuru içerisinde bulunan gerçek milliyetçi ve devrimci Türk gençliğine piçler ve komünistler diyenler yakın tarihimizden ibret alamamışlarsa gelecekteki pişmanlıkları ve perişanlıkları feci olacaktır.

27 Mayıs 1960 gününden itibaren polise, evvelce yitirdiği itibarını kazandırmak için her şey yapılmıştır. Oysa şimdi yine bazı akılsız polis şefferi, 1960 öncesine dönmenin özlemi içerisinde, hata üstüne hata yapmakta, rejimi tehlikeye, iktidarları güç durumlarına sokmak eğilimindedirler. Herkes aklını başına toplamalıdır. 1968 ve sonrasında Türkiye'si 1960 ve öncesinin Türkiye'si de değildir. Şartlar çok değişmiştir. Ya sen ey! özerk TRT. Neredesin? 17 Temmuz olaylarını bir gün sonra gazetelerden mi duyacağız? Yine 1960 öncesinde olduğu gibi Türkiye'deki olayları yabancı radyolardan mı dinliyeceğiz?

Amerikan Filosunun görevi, fizyolojik bunalım içindeki genç askerini karaya çıkarmak ise, polisin görevi de kamu düzenini sağlarken kamu vicdanını rencide etmemektir.

İşgal

Üniversite gençliğinin öncülük ettiği yeni bir mücadele yöntemi olan işgal, halk tarafından derhal benimsenmiştir. İktidarları için yarattığı tehlikeyi sezen sömürücüler, bu hareketleri şiddet yolu ile durdurmaya çalışmaktadırlar. Derby lüstik fabrikasındaki işçi sayısının yükselmesi karşısında fazla sert davranışlar mamış ancak 8 kişi tevkif edilmiştir. Fakat kat Şişli Gürsel mahallesindeki firmayı işgal eden 23 işçiye davranış çok daha sert olmuş, polis işyerine zor kullanarak girmiş ve 19 işçi tevkif edilmiştir. İşçileri yıldırmaya çalışmakla, tevkif etmekle mesele halledilmiş midir? Karışık ve noksan gramajlı ekmek çıkması önlenince midir? İnsanca yaşamak olanaklarından mahrum işçiler hapiste daha iyi mi yaşayacaklar? Bu işçilerin çokluğu aç kalmaktan kurtulacak mıdır? İşverenlerin gayri insani sömürsü, vurgunculuğu önlenince midir? Sarı sendikacıların işçileri satması son bulacak mıdır?

İktidarın görevi öncelikle, işgallere yol açan insanlık dışı, kanun dışı hak-sızlıkları son vermektir. Bunun da yolu işçileri tevkif etmek değildir. Halktan yana olan bir iktidar bu gibi işçi hareketlerinden ancak sevinç duyar. Uyanan, hakkını arayan, ve başka çare bulmadığı için direnme hakkını kullanan bir işçi sınıfı, ülkenin geleceği için en güvenilir teminatır.

Çin'in yorumu

Fransız Basın Ajansı (AFP) nın bildirdiğine göre, yeni Çin Haberler Ajansı «Fransız halkının devrimci tarihinden yeni ve parlak bir sayfa» başlığı altında, Fransa'daki Mayıs ayı olaylarına ait uzun bir yorum yayımlamıştır.

Ajans kesinlikle iddia ettiğine göre: «Şiddetin devrimci fırtınası. Fransız monopollerinin gerici iktidarına ağır darbeler indirmiş ve dünya kapitalizminin can çekişmekte olan düzenini sarımsmıştır. Apaçktır ki, bu düzen, günden güne yıpranmaktadır ve uzun süre yaşayamayacaktır.»

Ajans bu fırtınanın başlıca karakteristiklerinden biri olarak, hareketin gerçekten Fransız kapitalist sınıfına yöneldiğini ve bunun da halk yığınları nın bilincinin yeni bir aşamaya varmış olduğu anlamına geldiğini ileri sürmektedir.

Yeni Çin Haberler Ajansına göre: «göze çarpan başka bir belirti de; öğrenci ve emekçi işbirliğidir. Her ikisi, de devrimci ruhun provasını yapmış ve silahlı polis, jandarma ve iktidar kuvvetlerinin önlüyor hareketlerine yığıtçe karşı koymuştur.»

Ajans, şunları da ekliyor: «Öğrenciler ve genç emekçiler devrimci fırtınanın öncü ve yönetici rolünü oynamışlardır. Ateşe ve kana bulanmayı göze alan yeni bir devrimci genç kuşak doğmuştur.»

İtalya, Federal Almanya, İngiltere, Yugoslavya ve birçok Latin Amerika ülkelerindeki öğrenci gösterilerini andıktan sonra; ajans şöyle demektedir: «Fransız öğrenci ve işçilerinin kavgası, devrimci halkların, kapitalizmin ve gericiğin küstahlığına karşı savaşmak, köküne kibrit suyu dökmek arzusunun kamçulanmasıdır.»

Ajans: «açık açık kanunları ve burjuva düzenini koruyan öğrenci ve emekçilerin gerçek savaşını baltalamak, yılmaya çalışmak için, elinden geleni ardına koymayan» Fransız Komünist Partisi ve Genel - İş Konfederasyonuna ca yönetilen «Revizyonist kliği» rolünü ağır bir şekilde eleştirmiştir.

Ajans, yorumuna şöyle devam ediyor: «Onlar satılmış yüzlerini göstermek zorunda kalmış, kapitalist ve emperyalist sömürü düzeninin muhafaza köpekliği görevini yapmışlardır.»

Fransız yöneticilerine gelince; onlar, politik yutturmaca ve vahşice karşı koyma ikili taktiklerini uygulamışlardır. Bir taraftan seçimler komedisini organize edip, vaadlerde bulunmuş ve ücretleri yükseltme hakkını tanımışlar, diğer taraftan da polisi, özel ajanları, jandarmayı ve güvenlik kuvvetlerini harekete geçirerek olayları kanlı bir şekilde önlemeye çalışmışlardır.»

Yüksek seçim kurulunun kararı üzerine

Yüksek Seçim Kurulu İl Meclisi ve Belediye Meclisi seçimlerinde AP ve verilen oyları hükümsüz yapıyor. Arkadan bir kıyamet, bir telaş... AP yöneticilerinin ağlamaklı itiraz çıkılı-

ları hâlâ devam etmekte. Muvafık, muhalif bütün gazeteler de baş sayfa-larında bu itirazları uzun uzun yayınlamaktalar. Okuyan vatandaş, bu cehennem sıcağında, susuzluktan yanıp kavranan, özellikle kenar mahallelerdeki İstanbul halkından çok, koltuk-larından al - aşağı edilen AP lilerin uğradığı bu «haksızlığı» düşünmeye zorlanıyor.

Oysa mesele çok basit. AP'nin yukarı katlardaki yöneticileri, seçimlerin denetiminde görevli kurumların önemini yeterli kadar kavramamışlardır. Seçim listelerinin düzenlenmesinde gerekli işlemleri ihmal etmişlerdir. Tepeden inme listelerle Partiler Kanunu, Seçim Kanununu ve genel hukuk kurallarını çiğnemişlerdir. İşin ilginç yönü, buna rağmen AP nin yine de oyların çoğunluğunu toparlamış olmasıydı. Y. Seçim Kurulunun öngördüğü formaliteler tamamlandığında listeler tabandaki örgütlerin onayını daha rahat kazanacağından AP nin aldığı oylar, doğal olarak, daha da artacaktı. AP kanunî formaliteleri tamamlanmış hangi listeyi çıkarırsa çıkarsın İl ve Belediye Meclisi koltukları çantada keklikti.

Oysa, üzerinde önemle durulması gereken sorun bızce şuydu:

Filanca parti şu veya bu aday listesini düzenlemekle filanca kişilerin filanca görevlere talip olduğunu ve bu görevlerin sorumluluğunu yüklen-düğünü ilân ediyor demektir. Segmer de filanca listeyi seçim sandığına atmakla filanca görevi de filanca parti veya kişiyi sorumlu tuttuğunu açıklıyor demektir. Seçicilerle seçilenler arasında bir sözleşme (mukavele) söz konusudur.

Bir şahıs veya bir hükmi-shahıs, borç senedi verir de bu borcu vadesinde ödemediğinde nasıl takibata uğrarsa, aynı hizmetlerinde görev alması talip olan kişi veya siyasi parti de borcunu vadesinde ödemediğinde, yani millete bol keseden yaptığı vadeleri gerçekleştirmediğinde, aynı şekilde takibata uğraması gerekmez mi? Hele, bu vadeler, dolgun maaşlar karşılığında yapılıyorsa, sözleşme bütün vebiceler ile onaylanmış demek değil midir? Ve sorumluluk daha da kaçınılmaz bir nitelik almış olmaz mı?

Kanımızca, seçici ile seçilen arasında, kanunî müeyyidelere dayanan sorumluluk ilişkilerinin müesseseseleşmesi zorunluğu bütün ağırlığı ile ortadadır. Bu sorun gerektiği şekilde halledilmediği süre, seçimler daha çok statükonun devamını sağlamakta önemli bir rol oynayacaktır. Ve her tekrarlanan seçim, pekâlâ, statükoya yeni bir megruiyet daha kazandıracaktır.

Bir sınıfı diğer bir sınıfa tahrik, gibi her tarafa çekilebilen müeyyideler icat edilip ceza kanununa yerleştiriliyor da aynı çıkarlarını bir tarafa iten aslı astarı olmayan seçim vadeleri ve buna benzer seçim beyanları, seçim bildirileri v.s. ile aynı hizmetlerinde görev alanlar nasıl oluyor da takibata uğramıyor, müeyyidesiz kalabiliyor?

İşin acı tarafı devlet kurumları bu vadelerin yapılmasında aracıdır. Ve en güvenilir tanıktır. Örneğin devlet radyosunun bu vadelerin, bu bildirilerin yayınlanmasında görev alması sorumluluğunun en somut kanıtı.

Siyasi partilere devlet bütçesinden milyonlar ödenmektedir... Yüksek Seçim Kurulunun usulüne uygun düzenlenmemiş gerekçesiyle filanca partiyeye verilen oyları iptal etmesiyle devlet iştirak halinde bulunduğu bu sorumluluktan kurtulamaz. Listeler usulüne uygun olarak düzenlenseydi seçimlerde yapılan vadeler yerine mi getirilecekti. Susuzluktan kavranan vatandaş suyu mu kavuşacaktır? Şehir kanalizasyonu mu tamamlanacaktır, sağlık, mesken koşulları düzene mi girecekti? Soruları uzatmakta fayda yoktur. Değişen bir şey olmayacaktır. Bir yığın politika sınırsarı, bu fakir milletin kesesinden ödenen dolgun maaşlarla hoşça bir vakit geçirmekte devam edecektir sadece...

Özel okullar devletleştirilmelidir

İstanbul'daki Özel Yüksek Okullarda girişilen işgal olayları ile ilgili olarak ta soruşturılmaya girişilmiş bulunuyor. Görevli Savcı, «Tahrikçi ve suçlular» ı tesbit çalıştığı ifade ediyor. Özel okul öğrencilerine yüklenen suç, «Bir kimsesi, ticaretten men etmek». T.C.K. nun 201/2 maddesi... O gün gazetelerde yayınlanan bir Özel Yüksek Okulun öğrenci kayıt ilânına bakıyorsanız, gündüzlü öğrenci yıllık

ücreti 5000 TL. peşin 3000. Akşam öğrencileri için yıllık 3000, peşin 2000 TL. ve altında banka hesap numaraları. Gerçekten buna karşı çıkan öğrenciler, bazı kimselerin ticaretine karşı çıkmış oluyorlar. Açılan kovuşturma sebebi, özel okulların gerçek amacını tescil ediyor.

«Ama öğrenciler, özel okul öğrencileri dahil, direnmiyorlar. Özel okullar devletleştirilmelidir diye. Mimarlar Odası özel okul mezunlarını Odasına kaydetmiyor. Oda İstanbul Sekreteri Demirtaş Ceyhan, Özel Yüksek Okulların Anayasamızın hükümlerine aykırı olduğu gerekçesiyle mezunlarının diplomalarının iptali için dava açmıştır. Şimdi de Mimarlar Odası Genel Sekreteri Vedat Dalokay basın toplantısında, aşırı kâr peşinde koştu-kları için yetiştiricilik yeteneğinden uzak olan ve hâlen 27 bini aşkın öğrencisi bulunan özel okulların devletleştirilmesini istiyor. Son beş yılda devlet okullarının birinci sınıfına 1200 öğrenci kaydedilmiş, Özel Mimar ve Mühendis Okullarına ise bu süre içinde kaydolanların sayısı 7 bini aşmıştır.»

Vedat Dalokay, «Aksi halde haklı geniş ölçüde istismar ederek kâr peşinde koşan çıkarıcı sermaye çevreleri kendi yararlarına görürlerse günün birinde özel Harb Akademileri bile açacaklardır» diyor.

Güzel sanatlar Akademisinde işgal kalktı

Devlet Güzel Sanatlar Akademisinde 29 günden beri devam etmekte olan boykot ve işgal hafta içinde sona erdi. İşgal Komitesi yayınladığı bildiriye, işgalin kalkması için ilk şart olan yeni yönetmeliğin iki gün önce yürürlüğe girdiği bildirilmiş ve ana isteklerinden biri olan «Asistan ve öğrencilerin yönetime katılması» durumunun gerçekleştirildiği ifade edilmiştir.

Orhan Kemal beraat etti

Bir yıldan beri T.C.K. nun 142. maddesinden 4. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanan Orhan Kemal, son yapılan duruşmada beş arkadaşıyla birlikte beraat etmiştir.

6. Filo ile ilgili bildiriler

DEV-GÜÇ (Türkiye Devrimciler Güçbirliği) İstanbul Örgütü son olaylar üzerine bildiri yayınlamıştır. Bildiride şöyle denmektedir:

«Güzel yurdumuzun tam bağımsızlığa kavuşması uğrunda kahramanca savaşan gerçek milliyetçi ve Atatürkçü Türk Gençliği, yavru vatan Kıbrıs'a müdahale hakkımızı kullanmamıza kalıtsız engel olan ve aziz yurdumuzu tam sömürge haline getirmek isteyen emperyalistlerin neflerini protesto etmiştir.

Gençliğin bu yurtsever davranışına karşı, işbirlikçi kuvvetler, her yerde ve her zaman olduğu gibi kraldan çok kraldan yana davanmışlar, gerçekte İngiliz tenin ayrılmaz bir parçası olan yüksek öğrenim gençliğinin yurtlarını mülkiyeti Üniversiteye ait olmadığı gibi düşünme bir bahaneyle, mütareke yıllarının 16 Mart faciasını ve Nazi Almanyasının SS operasyonlarını andıran bir yolda gençlik yurtlarını sabaha karşı basılmasına, pek çok gencin ağır yaralanmasına birkaç kişinin... birkacının da komaya sokulmasına yol açmışlardır.

Türkiye Devrimciler Güçbirliği İstanbul Örgütü, bu cinayetlerin hesabının pek yakında sorulacağı kesin inancıyla, durumu şiddet ve nefretle protesto eder.»

Başkan Prof. Dr. smet Sungurbey

Demokratik Devrim Derneği 6. Filonun İstanbul'a gelmesi üzerine yayınladığı bildiriyle olayı protesto etmiştir. Bildiride:

«Akdenizde emperyalizmin bekliliğini yapan Amerikan 6'ncı filosuna bağlı bir uçak ve 5 savaş gemisinin Dolmabahçe önlerinde demirlemesini Türk kamu oyu önünde şiddetle protesto ederiz

Geride kalmış ülkeleri sömürmek için her türlü gizli ve açık metodlara başvuran, icabında zor kullanarak bir memleketi kan ve ateş deryasına haline getirmekten çekinmeyen emperya-

Devrimci eğitim şurası

TÖST Genel Merkezi bir «Devrimci Eğitim Şurası» kurmaya karar vermiştir. Bununla ilgili olarak muhtelif teşekkül ve şahıslara bir bildiri yollanmıştır. Bütün devrimcileri ilgilendirmesi bakımından bildiriden bazı kısımları aynen yayınlıyoruz:

TÖS, Eylül başında Ankara'da bir «Devrimci Eğitim Şurası» toplamayı gerekli görmüş ve buna karar vermiştir. Bu Şuraya Köy Eğitimcilerinden Üniversite Profesörüne kadar eğitimciler, gençlik temsilcileri, düşünürler ve sendikacılar katılacaktır. Ayrıca dışardan yetkili ve tanınmış kimseler de çağrılacaktır. Çalışma konusu, Türk eğitimini çıkarmadan kurtarmamızı devrimci yollarını ve ilkelerini arayıp bulmak olacaktır.

Geri kalmış Türkiye'mizin temel çelişkilerini düşünürsek, eğitimi nasıl devrimci bir görevin beklediğini kolayca anlarsınız. Yüz yıldan fazla bir zamandır Türkiye, dışardan ve içerden büyük ölçüde sömürülmektedir. Bu sömürü, siyasetimize, ekonomiye ve maliyemize, okullarımıza, kültürümüze, savunmamıza, sağlığımıza, üreme ve barınmamıza olumsuz etkiler yapmaktadır.

Dünya gençliğinden daha berrak bir bilinçle baş kaldırıp ve ilk denemelerinden birini yapan Türk Yüksek Öğrenim Gençliği, sadece sınav zorluklarını değil, aslında bu büyük bunalmı idle getirmiştir. Temel sorunlarımız hâlâ çözülmemiştir ve bunalmı sürüp gittiği için, boykot ve işgal girişimleri de sürüp gidecektir.

Herkes reformdan, devrimden söz ediyor. Kim yap-

acak reformu, devrimi? Yüksek karar organları üzerine halkın bilinçli ve demokratik baskısını koymadan, halkın kendisini yönetime yükseltmeden, yapılacak devrimden reformdan fayda gelir mi?

Devrimci eğitimin nitelikleri nedir? Eğitim devriminin ayrıntıları belli midir? Herkes, isteklerini ve önerilerini ana çizgileriyle bilmektedir. Ayrıntıları bilen ve dile getiren yoktur. TÖS'ün toplayacağı Şura, işte bu sorulara karşılık bulacak ve bir ışık getirecektir.

Şurada ele alınacak konulardan bazıları şunlardır: Ülkemizin temel çelişkileri, devrimci eğitimin nitelikleri, Türk eğitim devriminin amaçları, ilkeleri ve yöntemi, geri kalmış ülkelerde eğitim, eğitimde ulusal plânlama ve ulusal kaynaklar, Anayasamızda devrimci eğitim ilkeleri, Türk kültür ve eğitiminde emperyalist etkiler, beyin ihracı kapitalist düzende eğitim kurumları ve işleyiş biçimleri, ilk orta ve yüksek öğrenim köprüleri, Köy Enstitüleri uygulamasından çıkan sonuçlar, din eğitimi konusu, okul beslenmesinde ulusal besin, fen eğitimi mühendis ve leki örgütlenme bilgileri...

teknisyen yetiştirme, öğretmenlerin geçimi ve güvenliği mesdardır. Gelip gittiğiniz yerlerde ilgili kimselerle konuyu Devrimci Eğitim Şurasına sahip çıkınız. Zamanımız tartışınız. Bu konuda yapılacak yayımları izleyiniz. Ortaya çıkacak ilkeleri yayınız. Tarih, bütün ibret verici haliyle bizi uyarıp durmaktadır. İşte 1968'e geldik. Bilincinizi ve gücünüzü birleştirip mesleki ağırlığınızı koyunuz.

Gençler soruyor, Yurt basıldı mı, basılmadı mı? Söyle diyorlar yetkililer: Evet ama, yurt, Teknik Üniversite demek değil!

Gençler soruyor:: İstanbul 6. Filonun genelevi mi, değil mi? Yetkililerin aynı mantıkla söyle demeleri gerekir:

Evet ama, İstanbul Türkiye değil! Vakıtlı vakitsiz Amerikan gemilerini gördükçe neyseye inanacağımız geliyor İstanbul bizim olmadığımıza!

KAYIP KIZLAR
İzmir'de yaşları 18 den aşağı kayıp tam 45 kız bulunmuş!

Nerde kaybolmuş? Nasıl kaybolmuş? Kim kaybetmiş? Bilgi yok verilen haberde. Yalnız bulunduğu yer belirtiliyor: Uçurumun kenarı!

Yer belli olsun da, kolay! Uçurumun kenarına bir duvar, ya da korkuluk çekilir olur, biter!

YORUMU İÇİNDE
Amerika Birleşik Devletleri Ankara Büyük Elçiliği Maslahatgüzarı (ne anlamlı bir sözcüktür bu) William Burdett,

«Türkiye ile ilişkilerimiz temelden sarsılabilir» diye bir tehdit savurduktan sonra gazetecilerin sorularını şöyle kesip atmış:

«Yorum yok, yorum yok!»
Oysa biz ilişkilerimizi çok sağlam temellere oturmuş sanıyorduk. Atılan bir iki kaldırım taşıyla temelden sarsı-

labeledik kadar çürükmüş meğer!

BİZİM 142

İtalyalı yazar ve filozof Braibanti gençlere devrimci düşüncelerini benimsettiği için dokuz yıl hüküm ceza!

Düşüncelerini öyle bizim ceza kanunundaki gibi zor kullanarak değil de, bilgisinin derinliğini kullana kullana ka bul ettirmiş.

Bizim peşin hükümlü bilirkişilere, basın savcılara gün doğdu! Yazarlarımızı suçlamak için yalnız İtalyanların ceza kanununa değil, onların «emsal» lerine, «çığhat» larına da baş vurabilecekleri bundan sonra!

SENTAKS DEĞİŞTİ!

Toplum polisi gece Teknik Üniversitelerinin yatakhanelerini basmış! Sonra sabahleyin de ortadan kaybolmuş!

Bizim bildiğimiz polis, gece ve baharları yurt basanları yakalamak için sabah sabah ortaya çıkar, faileri yaklar.

Bundan böyle polisin cümledeki yeri değişmiş oluyor: Faid de kendisi, meful de...

HER GÜN DARBE!

Bağdat'taki hükümet darbesinden hemen sonra gelen haberlerden anlaşılıyor, sabahleyin herşey yokandı! O kadar yolunda ki trafik aksadığı gibi, telefonlar da normal çalışmıyor!

Bizim burda trafik bozuk, telefonlar karışık, yollar kesik. Demek burada her gün darbe, her gün devrim!

lizmin bu korkunç savaş âletlerine «Defol» demek için antiemperyalist, devrimci, Atatürk'çü, millî bağımsızlıktan yana bütün yurtseverleri ve örgütleri göreve çağırırız.» denmektedir.

İşsizlik ve Pahalılıkla Savaş Derneğinin yayınladığı bildiri ise şöyledir:

Türk Halkına,

6. Filo; geri kalmış ülkeleri sömüren emperyalizmin temsilcisi ve dünya jandarması Amerika'nın, Akdeniz'deki silahlı birliğidir. İşsizlik ve pahalılığın pençesinde kıvranan halkımız; ülkemizin yeraltı — yerüstü, maddî — manevî değerlerinin yabancılar tarafından sömürüldüğünü git-tikçe daha çok anlamaktadır. Dünya jandarması Amerika'nın 6. Filosunun limanlarımızda boy göstermesi de bu uyanış ile birlikte sıklaşmaktadır.

17 Temmuz günü Türk Gençliğine reva görülen vahşet, bu gerçeklerin sonucudur.

Türk halkı, şimdi dostunu düşmanını her zamankinden daha çok tanımış bulunmaktadır. 17 Temmuz vahşet olaylarından sonra, Amerikalıları denize atarınlar sadece gençler değil, daha çok işçisi, esnafı, köylüsü ile bütün Türk halkından oluşması bunu açıkça göstermektedir. Türk halkının yabancı gemilerini sularında görmeğe artık tahammülü yoktur. Birinci Kuruluş Savaşımızın 16 Mart'ının bir daha tekrarlanmasını istemiyoruz.

6. Filo; D E F O L'...

6. Filo'dan ve halkımızın millî gayelerine saygı göstermeyenlerden olayların hesabı sorulmalıdır, ve ergeç sorulacaktır.

Yaşasın Büyük Türk Milleti!

TÖS İstanbul Şubesi Yönetim Kurulunun son olaylar dolayısıyla yayınladığı bildiri ise şöyledir:

«Beş bin yıldan beri tarih sahnesinde olan ve bütün tarihi boyunca hiçbir güce sirtını dayamadan varlığını sürdürmüş olan Türk Ulusunun bugün de aynı güçte ve büyüklükte olduğunun bilinmesini istiyoruz.

Türkiye'deki, Vietnam'daki ve dünyanın diğer köşelerindeki Amerikalının hangi nedenler ve hangi amaçlarla buralarda bulunduğu anlaşılmasını, «Amerika olmazsa yaşayamayız» zilletinin son bulmasını istiyoruz artık.

Gümüşsuyu sirtlarından Dolmabahçe rıhtımına akan gençlerin heyecanını taşımayan gönüllerin, bu selin bilincinden yoksun eylemlerin, gelecek kuşakların lanetinden kurtulacağına kavranmasını istiyoruz artık.

Türk öğretmeni olarak, yetiştirip Üniversiteye gönderdiğimiz öğrencilerimizle aynı heyecan ve ülkülerle dolu olduğumuzu bir kere daha ifade eder ve bu heyecanlara bu ülküye karşı takınılan tavrın, tarihin durdurulamaz akışı karşısında başarı şansına sahip olmadığımızı önemle belirtiriz.

DEV — GÜÇ (Türkiye Devrimcileri Güçbirliği) İstanbul Örgütü son olaylar üzerine bildiri yayınlamıştır. Bildiride şöyle denmektedir:

«Güzel yurdumuzun tam bağımsızlığa kavuşması uğrunda kahramanca savaşan gerçek milliyetçi ve Atatürk'çü Türk Gençliği, yavru vatan Kıbrıs'a müdahale hakkımızı kullanmamıza kallesçe engel olan ve aziz yurdumuzu tam sömürge haline getir-

mek isteyen emperyalistlerin nefelerini protesto etmiştir.

Gençliğin bu yurtsever davranışına karşı, işbirlikçi kuvvetler, her yerde ve her zaman olduğu gibi kraldan çok kraldan yana davranmışlar, gerçekte Üniversitenin ayrılmaz bir parçası olan yüksek öğrenim gençliğinin yurtlarını mülkiyetinin Üniversiteye ait olmadığı gibi düzmece bir bahaneyle, müterake yıllarının 16 Mart faciasını ve Nazi Almanyasının SS operasyonlarını andıran bir yolda genel yurtlarını sabaha karşı basılması, pek çok gencin ağır yaralanmasına, bir kaçının da komaya sokulmasına yol açmışlardır.

Türkiye Devrimcileri Güçbirliği İstanbul Örgütü, bu cinayetlerin hesabını pek yakında sorulacağı kesin inancıyla, durumu şiddet ve nefretle protesto eder.»

İTÜ Öğrenci Yurdunun basılması üzerine Çemberlitaş Kız Öğrenci Yurdu, Çağaloğlu Yurdu, Site Yurdu ve Kadırga Yurdu öğrencileri de bildiri yayınlamışlar ve şöyle demişlerdir:

Sevgili Halkımız,

Senin alın terinden ayrılan para ile geçinen polisin ve ona emir veren iktidarın davranışını protesto ederken şuna inanmanı dileriz; **TÜRK GENÇLİĞİ** olmanın bilincine son derecesine dek sahibiz. **ATATÜRK'ÜN YOLUNDA**, Türkiye'mizin bağımsızlığa, namusuna gölge düşürmemek için ne polis copu ne de emperyalistlerin cakası bizi korkutamayacaktır. Bize inan bize güven. Senin için, bu toprağın hakkı için genç yaşımızda ölümü bizler için görev olduğumu bil.

Kısa kısa

Amerikan 6. Filosunun İstanbul'a gelişi ve polisin sömürge polisine yaraşır davranışı İstanbul dışında da çeşitli tepkilere yol açmıştır:

★ Ankara'da gençler, Amerikalılara ait binaları haberler merkezini, hava yollarını, AİD binasını taşlamışlar, Molotof kokteylleri atmışlardır. 3 genç bu olaylarla ilgili olarak tevkif edilmiştir. Ayrıca nezaret altında olanlar vardır. Tevkif edilenlerin duruşmasında toplum polisi ile gençler arasında olaylar çıkmıştır. Tevkif edilen gençlerin avukatlığını Halit Çelenk üzerine almıştır.

★ İzmir'de gençler ile Amerikalı erler arasında yer yer çatışmalar olmuş Amerikalılar toplum polisinin müdahalesi ile kurtarılmıştır.

★ Trabzon'da Karadeniz Teknik Üniversitesine mensup gençler Radar Üssüne yürüyüşler emniyet kuvvetleri ile şiddetli çatışmalar olmuş 15 kişi nezaret altına alınmıştır. Gençleri coplayan polisleri Amerikalılar alkışlamışlardır. Ne acıdır ki İstanbul'da da Dolmabahçe'de halkı ve gençliği coplayan polisleri Amerikan 6. filosu hediyeler olarak kumanya yollamıştı ve onlar da utanmadan yemişlerdi.

Yaralanan Öğrenciler ne durumda?

17 Temmuz 1968 sabahı, İstanbul Teknik Üniversitesine Talebe Yurdunun, Toplum Polisinin hunharca saldırısına uğraması sonucu, bazı öğrencilerin hastanelere kaldırıldığını, gazeteler küçük haberler şeklinde geçirmiştir.

Beyoğlu İlk Yardım Hastanesinde yatan Vedat Demircioğlu'nu ziyarete gittiğimizde kendisi ile konuşmamız mümkün olmamıştır. Çünkü Hukuk Fakültesi öğrencisi olan Demircioğlu derin komadadır.

Operatör Dr. Doğan Bey Demircioğlu'nun beyininde yaygın kanama olduğu kanısındadır. Bu kanamanın cop darbesiyle mi, yoksa yüksek bir yerden düşme sonucunda mı meydana geldiği henüz belli değildir. Solunum tamamen durmuştur. Sun'i teneffüsle koma hali devam etmektedir. Tansiyon 8.5 son bir şans olarak Prof. Operatör Feyyaz beyin beyin ameliyatı yapacağı anlaşılmıştır. Ameliyat için gerekli sıfır grubundan RH negatif kan aranmaktadır.

Şişli Çocuk Hastanesi Göz Kliniğinde iki Teknik Üniversiteli öğrenci daha yatmaktadır.

Mehmet Geylanı doğum yeri Adana İstanbul Teknik Üniversitesinin İnşaat Fakültesindedir.

Cop darbesiyle damar patlaması sonucu sol gözünü kaybetmiştir. Göz ancak ışık ve gölgeyi tefrik edebilmektedir.

Hikmet Küçükoglu: Doğum yeri Kırklareli. İst. Teknik Üniversitesi Makine Fakültesindedir.

Toplum Polisinin cop darbesiyle sağ gözünü kaybettiğini beyan etmektedir.

Doktor Cebesoy ancak kanın rezorbe olmasıyla görmenin mümkün olabileceğini temenni etmektedir. Tıbbi bir müdahale söz konusu değildir.

Her iki öğrenci belirli bir siyasi kanaat taşımadıklarını, öğrenci hareketlerine katılmadıklarını ve sadece yurttan imtihanlara hazırlanmakta olduklarını beyan etmişlerdir.

Aşıkların Bildirisi

Ankara merkezli Aşıklar Derneği manzum bir bildiri yayınlıyarak halkı ve halka karşı olanları uyarmıştır. Bildiri şöyledir:

AL HABERİ

«Eşrefoğlu al haberi

Bahçe biziz, gül bizdedir.»

Ey güzelim halk, ey kahırlı dünya! Al haberi:

Bir elimiz gençlik tutar

Ötekini yumruk sıkar

Ey insan, ey insanlar, ey yurdumuz, ey yer gök! Al haberi:

Âşık olsam yaban gâvurun sürerim

Gâvurun itini kollamak yok bizde

Ey güzeller, ey sevenler, ey bizler! Al haberi:

Ele kısmet balsa, bize pay taşı

Yokluktan derdimiz deryalar aşta

Açlıkla uğraşmak hayli savaştı

Çektikğin minnetten ahûzâr götür

Ey ırgatlar, ey tak diyen canlarımız! Al haberi:

Sefil ipeğin yüzü soğuktur

Yıl perhizini tutmuş, içi koğuktur

İneği davayı iki tavuktur

Bundan gayrı yoktur malımız bizim

Ey hastane, ey mapusane, ey teccir, ey koğuş, ey duvar, ey zâlim! Al haberi:

Bitmez oldu harmanların eyisi

Hurma tadı verir erik kayısı

Sadrazam etsen erer seyisi

Ölmüş eşek arar nalın sökecek.

Dolmabahçeye... Dolmabahçeye...

Saatler 04.30 u gösterirken. Sükân'ın aslanları Allah Allah diye hücumla kalkmıştı. Cihat başlıyordu. İlk engel, inzi-bat kordonu yarıldı. Ve müstahkem mevkiin önüne varıldı. Aslanlar, cansiperane dövüşüyorlardı. Önlerinde durmak ne mümkün? Bir anda yurt avlusuna geçildi ve taşlarla birlikte binaya saldırıldı. Düşman tecrit edilmişti. Allah Allah naraları semayı gırtlattı. Binada, cam çerçeve kalmamış, cümlesi hâk ile yekşan olmuştu.

Kapı demirdendi demirdendi ama, bizim aslanlarda da yürek çeliklendi. Çe-bir-ürekli aslanlar, demir kapıyı dahi kırıp içeri girdiler ve kâfirleri yukuda bastırıp, cümlesini sille tokat karargâha sevkettiler.

★

Yerler kan içindeydi. Yataкта yatan gençler cop darbeleri ile uyanmışlar, a-ğız dolusu küfürler ve tekmelele oda-larından çıkarılmışlardı. Koridorda, iki sıra toplum polisi vardı. Çıkanlar bu sı-ranın arasından geçiriliyorlar ve durma-dan coplanıyorlardı. Kirilgan gözlükler yirtılan pijambalar, koridorlarda, avlu-larda. Kaldır ve de sahipleri yerlerde sürüklenerek, toplum polisinin, mavi renkli mezhaba arabasına benziyen kam-yonlarına bindiriliyorlardı. Saldırının vahşeti, inzibat birliğini harekete geçirmişti. Kardeşleri döven yerlerde sürüklenen Mehmetçik 40 kişilik mevcuduyla top-lum polisine karşı koymak üzere dav-randı. Direnenler oldu, Mehmetçik silâ-hını çekti. Toplum polisi, o silâhsız ö-ğrenci karşısında aslan kılıken toplum po-lisi, haddinden fazla ussalkla gitti. Gü-neş İstanbulu aydınlatırken vahşi sal-dırının bilançosu suyu bir komada ol-mak üzere, 6 ağır ve 47 hafif yaralı ö-ğrenci ve İsa Yardım Hasan Kıymaz Se-lâhattin Koçak; Nedim Kutlay; Mehmet Ali Altınöz'e ait kayıp 5 adet saat, bir miktar para, bir dolmakalem, bir göz-lük, v.s.

Devletin polisinin girdiği yerde, mal ve can emniyeti yoktu. İşbirliği iktidar, Amerikan 6. filosuna sadakat borcunu ödüyordu.

Oluy İstanbul'da bir bomba gibi pat-ladı. Haberi duyan Teknik Üniversiteye Koşuyordu. Yurt avlusuna ana baba gü-nüydü. Gelenler, polis tarafından yerle bir edilmiş demir kapının üzerine basar-ak avluya giriyor ve iki taşın arasına dikilen bir sopya raptedilmiş pankart-la karşılaşıyorlardı: «Kardeşimizin kan izlerini takip et» pankartın arkasında, yurdun yan tarafına doğru uzayan kan izleri, 20 metre devam ediyor ve bir gö-lenmeye bitiyordu. Yurdun içi de kala-balıktı. Kulaktan kulğa haberler ula-şuyordu. «Miting saat 12.00 de. Dolma-bahçeye yürünecek.»

Dolmabahçe önünde, Amerikan uçak gemisi, bir sapığın teşhir arzusunu tat-mın etmesine benzeyen bir bayağılık, bütün silâhlarını güvertesine toplamis du-ruyordu ve beyaz elbiseli şmarık ço-cuklar, motorlarla karaya çıkıp, geneleve döndürdükleri İstanbul sokaklarına dolu yorlardı. Emperyalizmin, dünya jandar-malarıydı bunlar. Vietnam'da, Japonya-da, Lâtin Amerika'da, Afrika'da yedikle-ri halı, burada da yemek istiyorlardı. Türkiye Cumhuriyetinin polisi, bu Ame-rikalı şmarıkların rahatı için, yurtlar basıyor gençler tutuluyordu. Nice nice gençleri genç delikanlıları...

Saat 11.00 sularında toplum polisi, Dolmabahçe stadının şeref tribünü kapı-sında mevzilenmişti. Saat 11.30 da 5 mi-nibüs, İstanbul Üniversitesi devrimcileri getirdi. Gelen gençler saf oluyorlar ve yurda doğru dağılıp duman almış mar-sıyla yürüyorlardı ve hep bir ağızdan bağırıyorlardı: «Kahrolsun Amerika.» Teknikli öğrenciler, kardeşlerini heye-canla karşıladılar. Kalabalık iyice art-mıştı. Birden bire yurt salonuna bir ha-ber geldi. Rektör, Bedri Karafakioğlu, öğrencilerle konuşacak! Rektör Karafa-kioğlu, bir gece önce polis Gümüşsuyu yurdunu basarken, «Orası üniversite de-ğil, ben karışmam» diyerek, öğrencileri-ni polise teslim etmişti, ne konuşacaktı? «Katil... Katil» sesleri ile karşılandı. De-vamlı yuhalanıyor, konuşturuluyordu. Birinci kat merdivenlerini çıktı, etrafın-da büyük bir kalabalık. Merdivenlerden konuşacak.

«Ben...» Katil... Katil...
«Arkadaşlar! İstifa... İstifa...»
Karafakioğlu durmadan dudakla-rını yiyor, bir zamanlar kendisini seven öğrencilerin karşısında terler döküyor du... Etraf sıcaktı. Öğrenciler dalgalan-dılar. Bir teklif atıldı ortaya. «Rektör önde yürüsün.» «Yürüsün» «Yürüsün». Sesler salonu doldurdu, dışarıya taşı. «Başa yürüsün», «Başa yürüsün.»

Rektörün yanındaki gençler, kulğa-na eğiliyor, gürlüğe boğulan seslerini duyurmaya çalışarak, yürüyüşe davet e-diyorlardı. Rektör yanındaki gence güç

lülle «Ben memurum» diyebilirdi. Kala-balık bunu duymadı ama niyetini anla-dı. Rektör gelmiyecekti. Salon boşaldı avlu doldu. Saf saf oldu gençler yürü-düler. «Dağ başını duman almış.»

Bu sırada avluya asılmış olan ho-parlörden, yürüyüşün saat 13'de başla-yacağı, yürüyüşü Teknik Üniversite Ö-ğrenci Birliğinin ve İTÜTOBT nun dü-zenlediği ve onların direktifiyle hare-keket edileceği bildiriliyordu. Yürüyenler, kısa bir tartışmadan sonra durdular. Beklediler. Hasan Yalçın, avlu kapısının beton damına çıkmıştı. Elindeki mega-fonla konuşuyordu: «Hareketlerin belli bir disiplin içinde ve örgütlü olarak ya-pılması gerekir. Aksi takdirde, başarı şansı yoktur. İçimizden bazı anarşistler çıkıp, sizleri aşırı hareketlere itmek iste-yebilirler. Böylelerine iltifat etmeyiniz. Örgüt disiplinine uyunuz.» Gençler sus-tu, bekleli. Harun Karadeniz geldi, ko-nuştu: «Arkadaşlar, hareketi yöneten ör-gütler olarak, içerde oturduk. Meseleyi enine boyuna görüştük. Her ihtimali dü-şünerek, her ihtimali hesaplayarak şu karara vardık ki; yürüyüş, Dolmabah-çeye değil, Taksim'e yapılmalıdır. Biz üç-beş Amerikan denizisine değil, en geniş anlamıyla emperyalizme karşıyız. Ve emperyalizmi tel'in etmek için, Tak-sim'e yürüyeceğiz. Aramıza anarşistler karışmış olabiliriz, onların tahriklerine kapılmayın örgütlerinizin direktifine u-yun.» Harun'un konuşmasından sonra gençler Taksim'e yürüdüler. Sloganlar sunlardı: «Bağımsız Türkiye», «Kahrol-sun Amerika», «Amerikalı it, evine git», «Tanklarıyla toprakları gelseler bile ba-ğımsız olacak Türk'ün ülkesi».

Taksim Anıtı'na varıldı, çepeçevre sarıldı ve bayrak yarıya çekilerek nu-tuklar atıldı. Teknik Üniversite Öğrenci Birliği Başkanı Harun Karadeniz, FKF adına genel yönetim kurulu üyesi Os-man Arolat, İYTOB adına... Orman Fakültesi Talebe Cemiyeti adına başkan ve FKF genel yönetim kurulu üyesi Fahri Aral. Miting bitmişti. Miting ter-tipçileri yurda dönüleceğini söylediler. konuşan yönetici, şöyle diyordu: «Bu-günkü hareketimiz burada sona ermiştir. Bugün Dolmabahçe'ye inilmeyecektir. Ha-reketi düzenleyen örgütler olarak, ar-kadaşları disiplin içinde yurda dönme-yi davet ediyoruz içimizde bulunan a-narşistler, Dolmabahçe'ye inmek üzere sizleri tahrik edebilirler. Onlara uyma-

yun. Örgüt disiplinine karşı gelenler, iha-net içindedirler, haindirler.»

Soğuk bir hava esti. Küçük bir grup, flamalarla yurdun yolunu tuttu. Gece dövülen arkadaşlarının, hesabını sormak isteyen kitle kalakalmıştı. Ka-rarsızdı. Birden Taksim Anıtının kaide-sine bir genç fırladı. «Arkadaşlar» dedi, «Biz buraya nutuk dinlemeye gelmedik. Biz ta Beyazıt'tan Teknikli kardeşleri-mizle Dolmabahçe'ye inmeye geldik. Or-rada kadınıma kızımıza saldırılara gerekli dersi vermeye geldik kimse bi-zi boş laflarla yolumuzdan alıkoymaya muktedir olamayacaktır. Hedefimiz Dol-mabahçe'dir, yürüyelim arkadaşlar» Ka-labalık dalgalandı. Heyecan yükseldi. «Dolmabahçeye, Dolmabahçeye» sesleri Taksim'i gırtlattı. Gençler yürüdüler.

«Ölenler dövüşerek öldüler güneşe gömüldüler vaktimiz yok ölenlerin matemini tutmaya

akın var akın güneşe akın güneşi zaptedeceğiz güneşin

«Gür bir ses omuzların üzerinden o-kuyordu bunu diğerleri katıldılar «Gü-neşin zaptı yakın.» Kalabalık gittikçe ar-tan hızıyla aşağıya iniyordu. «Önede-kardeşler katılır» diyorlardı bize «On-lar da katılırlar.»

Dolmabahçe'ye giden yol Gümüşsu-yundan geçer. Yani Teknik Üniversite Yurdunun önünden. Yurda gidenlerle, Dolmabahçe'ye gidenler aynı yoldaydı-lar. Yurda dönenler önde, Dolmabahçe-ye gidenler arkada. Gümüşsuyuna yak-laştıkça, FKF liler Dolmabahçeye inen-leri durdurma çabalarına hız verdiler. safların arasına giriyor anarşistlere uy-mayın» diye öğüt veriyorlardı. Yurda gelindi. O ne? Önde gidenler yolda ba-rikat kurarak Dolmabahçeye inenleri durdurmaya hazırlanıyorlardı. Şiir oku-yan ses gürlüdü! «Dolmabahçeye inme-mizi engellemek isteyenlere, bir keze da ha hatırlatırız. Biz nutuk dinlemeye de-ğil, Dolmabahçeye inmeye geldik.» Ö-nedeki gruptan meğafon, disiplin gereği yurda dönüleceğini tekrarlıyordu: «A-narşistlere uymayın.» Fakat kenetlenen saflar yarıldı; kalabalık Dolmabahçeye aktı. Bir grup yukarıda kalmıştı. Ama Dolmabahçe yavaş yavaş doluyordu. Mer-divenler koşar adımlarla inildi. Rihtma

aynı hızla girildi. Amerikan denizcileri kendilerini motorlara güç attılar. Kaçı-yorlardı. Kalabalık gittikçe arttı. Bir ge-ce evvelki Sükân'ın aslanları ortada gö-rünmemişler, Amerikan denizcilerini ko-ruyamamışlardı. Olaylar çığ gibi gelişt-i. Tutulan Amerikan erleri denize atılı-yor, kamyon kamyon gelen Amerikan malzemesi yakılıyor, ya da denize atılı-yordu. Yağma yapılmadı. Dolmabahçede saatler ilerledikçe, öğrenci kadar, halk da katıldı protestoya lüks bir Ameri-kan arabası geçiverdi oradan daha doğ-rusu geçemedi. Camları çerçevesi indir-ildi lastikleri parçalandı. Kalverdi ortada. Hızla yukarı kaçmak istiyordu. Beton bloklar nazik cildini çizdi, eğdi, buruşturdu. İçindeki Amerikan çavuşu ellerini başına koymuş, korkudan fin-can kadar açılan gözleriyle bakıyordu koltuğunun altından. Protestonun böylesi olur muydu ya! İnsan gibi protesto edil-meliydi. Öyle protestoya onlar da razı-ydı. Ama böylesi... Böylesi olmamalıydı. Saatler ilerledi. Öğrenciler yavaş yavaş yurtlarına döndüler ama, işinden dönen halk birikmişti rihtma 2000 3000 4000 kişi... Halktı bu. Halk! Onlar da anla-mıyorlardı protestonun nazikçesini. Ge-len denize atveriyorlardı. Hıncı vardı bu halkın. Ankarada ezilen 8 Mehmet-çiğini, Samsuda öldürülen kardeşini, Adanada sarkıntılığa uğrayan bacasını unutamıyordu hıncı vardı bu halkın ve hıncını nazikçe anlatamıyordu.

Saat 21 oldu. Hareket 7 saattir sü-rüyordu. Ne nutuk atan vardı orada, ne de yöneten. Ama 7 saat olmuştu, hâlâ dağılmıyor «karaya çıkarmayız» diyor-lardı. Gerilmiş sinirler yavaş yavaş gev-sedi. Alay edilmeye başlandı Amerikalı-larla. Tam bu sırada, birden coplar sar-dı etrafı. Bunlar, gece çıkıyorlardı orta-lığa. Vahşi bir saldırı başladı. İki çem-ber çevrilmişti. Birinci çemberden kur-tulmuş, ikicisine düşüyor, dövülüyordu. 17-18 yaşlarında bir genç yaklaştı abi dedi, «iyi cop yedim ama, iyi de kafa attım.» Gencin ensesi davul gibi şişmiş, ortası yarılmış kanıyordu... Bir başkası kenara gömülmüştü, hafiften inliyordu. Yaklaşınca başını kaldırdı. Burnu yok-tu âdeta. Davul gibiydi onun suratı da. Ağzı kan içindeydi. Önündeki toprakta kan göllenmişti. Arkadaşları koluna gir-diler, hastaneye götürdüler. Sükân'ın as-lanları bu gece de iyi «iş» görmüşlerdi. Cömüşlerdi ama, Amerikalılar da bir temiz dövülmüşlerdi.

Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi Merkez Komitesinin Çağrısı

Güney Vietnam Gai Phong Basın Ajansına göre Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi Merkez Komitesi, Güney Vietnam'daki bütün vatandaşlara savaşçılara bir çağrı yayımlamış-tır.

Bu çağrı 6 Mayıs 1968 tarihli olup şöyledir: Aziz vatandaşlar ve savaşçılar:

Aynı anda başlayan hücumlarımızın silâh sesleri Saygon'da, Hue'da, Da Nang'ta ve Quang Tri eyaletinden Ca Mau Burnuna kadar bütün savaş alanlarındaki bir çok kasaba ve kentte, bölge başkentlerinde, Birleşik Devletlerin ve onun kuklalarının askeri karargâhlarında ana örgütlerinde, askeri üstlerinde, hava alanların-da ve depolarında gene çinlmiş bulunuyor.

Ordumuz ve halkımız, Birleşik Devletlere ve onun kuklalarına yıldırım darbeleri indir-mektedir. Yeni yeni, son derece şanlı işler ba-şarmıştır. Halkımıza karşı sayısız suçlar işle-miş olan kimselere kendilerine layık cezaları vermektedir.

Yeni yeni zaferlerle esinlenen tüm Güney Vietnam ileriye atılmaktadır.

Tüm Güney Vietnam, taarruzun ateş sesle-ri altında sarsılmakta ve kabarıp taşan bir sa-vaşma ve yenme azmi içinde ayaklanmaktadır.

Aziz vatandaşlar, savaşçılar:

Bahar başlarında silâhlı kuvvetlerimiz ve halkımız tarafından girişilen genel taarruzun ve yaygın hücumların başlamasından bu yana B.D. saldırganlarını nihai yenilgileri gözle gö-rülür bir sonuç haline gelmiştir. Fakat inatçı oldukları için B.D. saldırganları, ülkemize kar-şı saldırgan tasarımlarından vazgeçmemişlerdir.

Kurnaz manevralarının yanı sıra onlar, ye-ni yeni kutuları ve silâhları göndererek, daha fazla para akıtarak, hummalı bir şekilde daha fazla kitaları savaşta süremek, halkımızı topluca öldürmeyi, köy ve kasabalarımızı yakıp yıkmayı gözeten bir sıra harekâtı yöneterek, saldırı savaşlarını yoğunlaştırmaya devam ediyorlar.

«Tüm halkımızın yiğit ve şanlı mücadelesinin şu sa-atlarında, devrimimizin hedeflerini açıkça ve sağlamca kavrayalım. Çelikten azmimiz ve sonsuz çabamızla bütün güçlüklerin ve zorlukların üstesinden gelelim. Her türlü fedakârlığı göze alalım. Amerikan saldırganlarını yen-mek, kuklaları yıkmak, halkın tüm iktidarını geriye al-mak, bağımsızlık, ulusal egemenlik ve özgürlüğü yeniden kazanmak ve bütün halka mutluluk getirmek üzere tek-rar tekrar hücum edelim, şiddetle savaşalım.»

Buna karşılık tüm halkımızın ve ordumu-zun azmi, sarsılmaksızın yerinde duruyor. Bir-leşik Devletler, Güney Vietnam'daki saldırgan-lığına devam ettiği müddetçe savaşmaya ve o-nu yenmeye kararlıyız.

Yeniden köleleştirilmeyi ve vatanımızı ye-niden yitirmeyi kesinlikle red ediyoruz. Hiçbir şey bağımsızlık ve özgürlükten değerli olamaz. Cephedeki haklı mücadelenin amacı apaçıktır. Durum bizden yana gelişmektedir.

B.D. saldırganları ve onların sadık uşakla-rı — Thieu Ky — kilki daha dar boğazlara itil-mektedir. B.D. saldırganlarının tam yenilgisi, Thieu-Ky kukla ordusunun ve yönetiminin çök-mesi ve dağılımı kaçınılmazdır.

Aziz vatandaşlar ve savaşçılar,

Tüm halkımızın yiğit ve şanlı mücadelesi-nin şu saatlerinde, devrimimizin hedeflerini a-çıkça ve sağlamca kavrayalım. Çelikten azmimiz ve sonsuz çabamızla bütün güçlüklerin ve zor-lukların üstesinden gelelim. Her türlü fedakâr-lığı göze alalım. B. D. saldırganlarını yenmek, kuklaları yıkmak, halkın tüm iktidarını geriye almak, bağımsızlık, ulusal egemenlik ve özgür-lüğü yeniden kazanmak ve bütün halka mutlu-luk getirmek üzere tekrar tekrar hücum ede-lim, şiddetle savaşalım.

Kurtuluş ordusunun subay ve erleri yoğun ve ardarda hücumlar yapıyorlar, mümkün oldu-ğu kadar çok B.D. ve kukla mevcudlarını temiz-lesinler. Onların mümkün olduğu kadar çok sa-vaş aracı yok etsinler. Her gün ve her saat yeni yeni zaferler kazansınlar. B.D. saldırgan-larının saldırganca tasarımlarının üstesinden gel-sinler kukla orduyu darmadağın edip tam za-feri kesinlikle kazansınlar.

Halen düşmanın kontrolü altında bulunan

kasaba ve kırık bölgelerdeki vatandaşlarımız silâha sarılsınlar, tüfek, bıçak, balta, ne silâh bulurlarsa ellerine alsınlar. Zalim düşman a-janslarını yok etmede, casusları yakalamakta, kukla yönetimini devirmekte ve devrimci ikti-darı kurmakta kurtuluş silâhlı kuvvetleri ile işbirliği yapınlar. Örgütleninler. Kurtuluş si-lâhlı kuvvetlerine yardım etsinler, düşmanın karşı hücumlarını yılmadan defetsinler. Dev-rimeci iktidarı savunsunlar. Halkın canını ve ma-lını korusunlar, kontrollerini sapaşlam mu-hafaza etsinler.

Kurtarılmış bölgelerdeki vatandaşlarımız «Herşey cephe için! Herşey B.D. saldırganları-nın yenilgisi için!» şiarını uygulansınlar.

Saygon kukla ordusunun subay ve erleri, po-lisi ve kukla yönetiminin personeli mutlaka şe-refli bir hayatın temizlesinler. Anavatanı yardım etsinler. Düşmanın saflarından ayrılıp vatani ve kendi ailelerini kurtarmak üzere silâhlarıyla birlikte halkın yanına geçsinler.

Aziz vatandaşlar ve Savaşçılar, Bu baharın başındaki genel taarruzun ve yaygın hücumların başlamasından bu yana kay-detmiş bulduğumuz misli görülmedik büyük ve tam zaferler, silâhlı kuvvetlerimiz ve halk-ımızın yenilmez gücünü ve eşsiz erdemini mü-kemmel bir şekilde kanıtlamıştır.

Düşmanla bizim aramızdaki savaş, çetin bir evreye girmiş bulunuyor. B.D. saldırganları ve kukla hainler, mümkün olan her türlü zalim manevraya, talana, kundaklığa, ırza tecavüze, ve katliama basıyormaktadır. Ama hiçbir gerici güç, ordumuzun ve halkımızın dayanışmasına ve yılmaz savaşına karşı koyamaz.

Her türlü zorluğu ve güçlüğü yenelim ve cesaretle ileriye yürüelim. Tam zafer, mutla-ka bizim olacaktır.

Suphi Karaman'ın çektiği telgraflar

Sayın Dr. Faruk SÜKAN
İçişleri Bakanı

A N K A R A

İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencileri ile Toplum Polisi arasında 17 Temmuz günü sabaha karşı cereyan eden müessif olayları bugünkü gazete haberlerinden öğrendim. Stop. Eski bir Milli Birlik Komitesi üyesi hüviyetimle ve siyasi görüş ve tecrübelerimle diyebilirim ki, polisin davranışı çirkindir, bayağıdır ve olayları hızlandıracak niteliktedir. Stop. Amerikan bahriyelisinin hovardalığını ve ulusal onuru rencide eden taşkınlıklarını himaye için Türk Polisini kullananlar ağır tarihi sorumluluk içindedirler. Stop. Ulusal onuru korumanın şuru içerisinde bulunan gerçek milliyetçi ve devrimci Türk gençliğine piçler ve komünistler diyenleri şiddetle tel'in ederim. Yakın tarihimiz bu gibilerin Yüksek Adalet Divanı önündeki son pişmanlıklarının ve perişanlıklarının fayda vermediğinin belgeleri ile doludur. Stop. Toplum polisini bu türlü kullananlar hakkında işlem yapılmasını rica ederim. Saygılarımla.

18 Temmuz 1968 Saat 11.00

Tabii Senatör
Suphi KARAMAN

Ekselâns Parker HART
Amerikan Büyükelçisi

A N K A R A

20 yıldır çeşitli kanallarla ve Barış Gönüllüleri adı altındaki geniş kadro elemanlarımızla yaptığımız istihbarata rağmen Türk milletinin duygularını hâlâ öğrenemediğiniz anlaşılmaktadır.

Amerikan 6 ncı Filosuna ait gemilerin Türk limanlarını ziyaretleri gittikçe artan tepkilerin sebebi olmaktadır. Artık bunu anlamamız lazımdır.

Türkiye'nin iç huzurunun bozulmaması için, hâlen İstanbul limanında bulunan gemilerin biran evvel karasularımızı terketmesine aracı olmanızı rica ederim.

18 Temmuz 1968 Saat 11.20

Cumhuriyet Senatosu
Tabii Üyesi
Suphi KARAMAN

Analara Çağrı

Suat DERSİŞ

TÜRK ANALARINA ÇAĞRI

Türk anneleri, yavrularınız memleketin özgürlüğü için yanıp tutuşuyor. Bu yüzden yurtlarında, yataklarında dövülüyorlar. Kan revan içinde yarı çıplak polis nezaretine alınıyor, savcı karşısına çıkarılıyorlar. Gazetelerde don — atlet — pijama ile adliye koridorlarında bekleyen çocukların resimlerini gördüm. Bir nümâyiş ve taşkınlık sırasında yakalanmadıkları kıyafetlerinden anlaşılıyordu.

Bir evlât nasıl doğar, nasıl yetişir, sizler bilirsiniz. Yurt için, özgürlük için savaşan yavrularınızı savunmak artık size düşüyor. Koşunuz. Üniversite ve öğrenci yurtları önünde nöbet tutunuz.

Siz de polis anaları, siz de bu nöbete katılınız ve kardeşi kardeşe düşüren bu belâ ortadan kalksın. Oğullarımıza dövdükleri çocukların birer vatan kahramanı olduğunu anlatınız.

Ve onlara deyin ki, bu vatansaver çocukları toplamadın, önce kendi analarını, sonra bütün Türk analarını bayılıncaya kadar toplamadın.

«Olur mu böyle olur mu
Kardeş kardeşi vurur mu?»

AMERİKAN ANALARINA ÇAĞRI

6. Filo'nuzun İstanbul'a gelişini Türk halkı istemiyor. Ve Türk halkının münevver evlâtları olan öğrenciler, onların gelişini her defasında protesto ediyor. Bunun sebebi, çocuklarımızın buraya dost ve misafir gibi değil, müstevli olarak gelmeleridir.

Amerikalılar İkinci Cihan Harbi sonunda memleketimizde canla başla karşılandılar. Fakat onların dostluklarının mahiyeti zamanla meydana çıktı. Memleketimizde misafir değil, ev sahibi oldular. Onlara intiyazlar verildi. Çocuklarımızı öldürdüler, kızlarımızı kirlettiler ve Türk yargılarına onları yargılamak hakkı tanımadı.

Vietnam'da silâhla yaptıklarını burada böyle yaptılar. Ve şimdi evlâtlarınız yalnız Türkiye'de değil, bütün dünyada sevilmiyorlar. Her yerde hor görülüyor, dövülüyor, hakaretle, nefretle karşılanıyorlar.

Eğer bu son hafta içinde çocuklarımız Vietnam'da türlü vahşet işleyen ve yurdumuzu sömürge yapmak isteyen emperyalist bir ordunun askerleri olarak değil de, gerçekten dost sivil gençler olarak gelseydiler, denize atılacaklarına, dövülüp sövüleceklerine, sevilceklerdi.

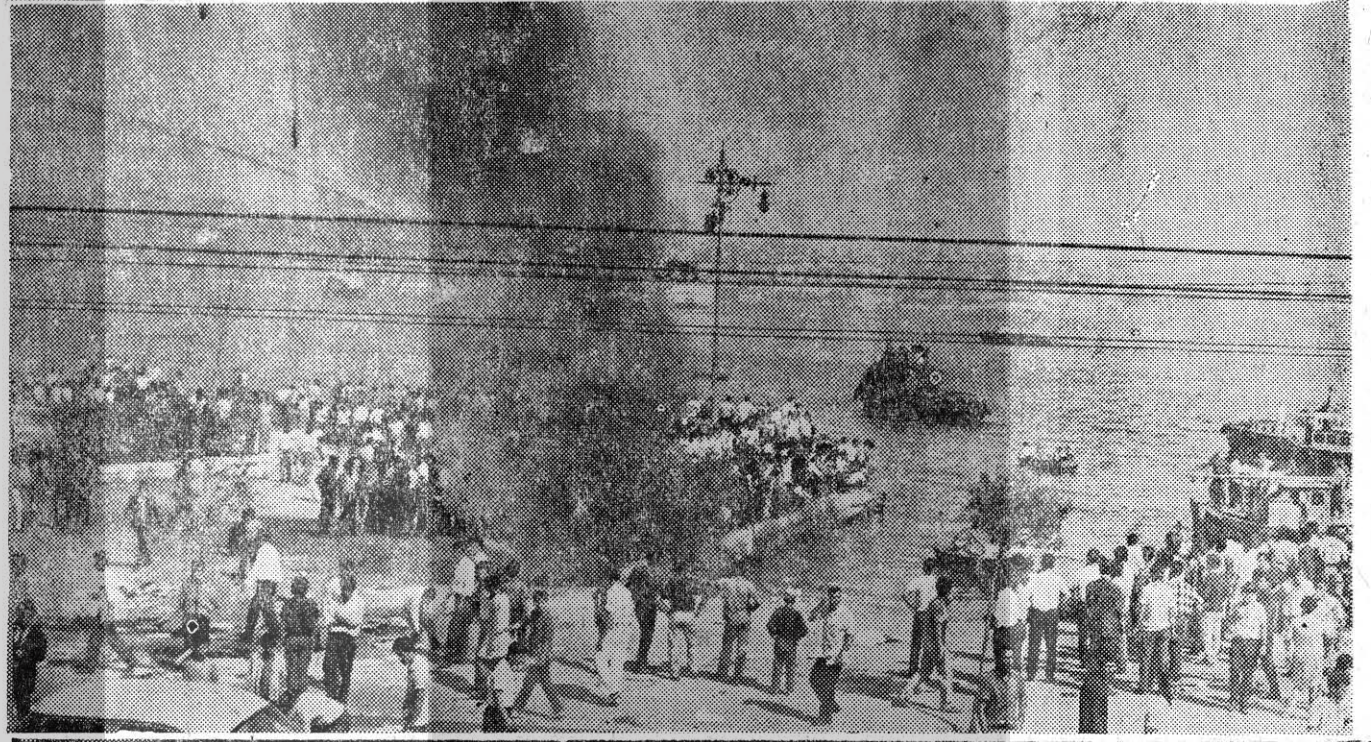
Çocuklarımızla çocuklarınız plajlarda gezecekler, şarkı söyleyeceklerdi.

Amerikalı anneler, sizden şunu istiyorum. Çocuklarımızı emperyalist bir düzenin evlâtları olarak dünyanın dört bir tarafına yollamayınız.

Kendilerine ve sizlere yalnız ıstırap ve azap verebilecek vahşetlere âlet olmamaları için memleketinizde mücadele ediniz.

Yazık değil mi çocuklarınıza. Siz onları herkes kendilerinden nefret etsin diye mi dünyaya getirdiniz.

Memleketinizde yapılacak ne ciddi işler var. Onları ırk ayrımını kaldırmak için savaşınız. Memleketinizin yüz karasını silmelerini onlara öğretiniz. Kuzey Vietnam'da çocukları öldürmelerinin yüz karasına yüz karası ilâve etmelerine müsaade etmeyiniz.

Yukarıdaki üç resimde son Amerikan deneyleri gösteriler görülmektedir en alttaki iki resim ise 28 Nisan 1969 olaylarından-
dır. İTÜ Yurdu'nun basılışı olayı ister istemez o günleri hatırlatıyor insana.

Felsefecilerin boykotu

Gün ZİLELİ

D.T.C.F. FELSEFE BÖLÜMÜ
öğrencisi ve Fikir Kulüpleri
Federasyonu Genel Yönetim
Kurulu üyesi

Felsefe bölümü boykotunun diğer boykotların yanında özel bir yeri var. Küçük bir grubun kamuoyunu etkileme ve hâkim güçlere karşı durma şansı daha azdı ve boykot kırıcılar küçük bir bölümün boykotunu kırabilmekte daha büyük kolaylıklara sahip olacaktı. Ama bütün bunlara rağmen felsefe öğrencileri günlerce faşist bir dekana, öğrenci düşmanı, zorba bir yönetime karşı direndiler. Direndiler ve daha çok öğrendiler kendilerine kimlerin karşı olduğunu.

Felsefe boykotu hangi şartlar altında başladı? Bu soruya verilecek cevap ilk D.T.C.F. boykotunun da bir çok yönlerini aydınlatacak. D.T.C.F. deki boykot hareketi yarıda bırakılmıştı. Mezunların ve bir çok bölümle birlikte felsefe bölümünün istekleri kabul edilmişti. Boykot Komitesi Başkanı yalan söyleyerek 26 maddenin de kabul olduğunu açıklamıştı öğrenciye. Oysa profesörler kuruluna sunulan maddelerden ancak dokuz tanesi kabul edilmişti. Bu maddelerin bir kısmı da zaten «Profesörlerin özel kılıkla dolmaları» gibi sudan isteklerdi. Ayrıca boykotun bitirilmesi kararı boykot komitesi üyeleri arasında oylanmadan başkan tarafından alınmıştı. İşte bu şartlar altında felsefe öğrencileri özel boykotlarına, demokratik bir oylama ile, devam etme kararı aldılar. Ancak bu karar bir çok zorlukları göze almayı gerektiriyordu. Çünkü direnen grup küçülmüştü ve ilk boykot sonunda, boynuna çelenk astırarak öğrencinin sempatisini toplama dalaveralarına girişen Dekan bu kez küçük boykotu emek için her türlü oyuna başvurabiliyordu. Bunlara rağmen felsefeciler boykota başladılar ve isteklerini saptadılar. İstekleri daha köklü değişimler yolunda idi. İsteklerinin arasında fikir özgürlüğüne saygı gösterilmesi gibi maddeler yer alıyordu. Bu da faşist öğretim üyelerine çok yerinde bir şamarı. Niyazi Berkes'in geri getirilmesi ve yeniden ders vermesinin sağlanması yolundaki istek saçıkların sol oportünistlerin işbirliği yapmasıyla maddeler arasında çıkartıldı. İlk boykotta «sosyalist bir boykot olmadığı için» katılmayanlar bu kez Niyazi Berkes'in isminin raporından çıkarılması lehinde parmaklarını kaldırıyorlardı.

Felsefe öğrencileri bir süre sonra başka bölümlerden gelen bir takım isteklerle karşılaştılar.

lar. Diğer bölümlerin ilerici öğrencileri felsefe bölümünün kendilerine örnek olduğunu ve genel boykotta gitmek istediklerini bildirdiler. Bir gece bütün bölümlerden gelen temsilcilerin katılımıyla genel boykot için karar alındı ve Fakülte yeniden işgal edildi. O gece devrimci öğrenciler fakülte içinde nöbet tuttular. Ancak herkesin gevşediği bir saatte fakülte baskına uğradı ve gelenler camları kırarak içeri girdiler. Hepsini silahlı olan bu adamlar polisle işbirliği halinde bulunan Dekanın adamları ve AP militanları idi.

Faşistler yaptıkları baskınla Felsefe bölümünü de boykotunu kırdıklarını sanmışlardı. Ancak sabah felsefe öğrencileri fakültenin bahçesinde yeniden toplandılar. Arabayla gelen öğrenci düşmanı Dekanı yuhladılar. Kapılar açılınca kendi bölümlerine çıkarak kapıları yeniden tuttular. Faşistler biraz sonra felsefe bölümünü doldurmuşlardı. Amaçları boykotu kesinlikle bitirmekti. Öğrencileri zorla sınavla sokmak için görevlendirilmişlerdi. Bu sırada, okulun içinde Dekanın sayesinde fakülteye girmiş ve görevi sosyalist öğrencileri izlemek olan bir müstahdem anti-boykot komitesinin bildirilerini dağıtmaktaydı. Fakülte sekreteri sınıfın kapısını tutmuş silahlı faşistlerin de yardımıyla öğrencileri sınıfın kapısını tutmuş silahlı faşistlerin de yardımıyla öğrencileri zorluyordu. Aynı anlarda Dekan Emin Bilgiç, Prof. Nusret Hızır'a sınavlara girmesi ve öğrencileri de buna zorlaması için baskı yapıyordu. Fakültenin içi faşist çetelerin cirit attığı bir alan haline gelmişti bir anda. Buna rağmen az sayıda olan felsefe öğrencileri direndiler. Kavga ettiler zorbalarla. Faşistlerden biri yediği yumruklardan kurtulmak için tabancasını ateşlemek zorunda kalmıştı. Sekreter tank durumuna düşmemek için yok olmuştu ortadan. Bu olay felsefe öğrencilerini daha da birleştirdi. Faşistler yedikleri dayaktan şaşırmış bir şekilde dağıldılar. Sosyalist öğrenciler ise her zaman olduğu gibi arkadaşlarını yanında döğüşüyorlardı.

Kavgadan sonra öğrenciler yeniden barikatlar kurdular. Yeni pankartlar astılar. «Dekan istifa», «bozuk düzene son» yazılı yeni asılan pankartlarda. Eylem öğrencileri bir adım daha ileri götürmüştü. Saçıklar ve sosyalist öğrenciler kavgadan kaçmayı öğütleyen sol oportünistler yok olmuşlardı ortadan.

GENÇLİK & FKF Dev - Güç'ten neden ayrıldı

Ersen OLGAÇ
Hacettepe Üniversitesi
Fikir Kulübü Başkanı

Geçen hafta, bir iki gazetenin iç sayfalarında dikkati çekmeyen ufak bir haber yer aldı. Haberde, «İzlediği politika itibarıyla Türkiye Sosyalizmi yararına olmadığı» gerekçesiyle Fikir Kulüpleri Federasyonunun Türkiye Devrimciler Güçbirliğinden ayrıldığı söyleniyordu. Biz burada F.K.F. nin ileri sürdüğü iddia üzerinde duracağız. Yani, Devrimciler Güçbirliğinin «İzlediği politika itibarıyla Türkiye sosyalizmi yararına olmadığı» iddiası üzerinde.

TÜRK SOLU dergisinin aylardır haykırdığı bir gerçek var. Defalarca yazılan ve söylenen bu gerçeği bir kez daha tekrarlamak gerekiyor, F.K.F.'nin Devrimciler Güçbirliği karşısındaki tutumunu doğru değerlendirmek için: Türkiye emperyalizmin sömürdüğü, halkın gerçek anlamıyla demokratik haklarına sahip olamadığı, halkın büyük bir kısmının feodal baskı altında yaşadığı bir ülkedir. Bir toplumun içinde bulunduğu gelişme aşaması o toplumun önündeki devrimi belirler. Türk toplumunun içinde bulunduğu gelişme aşaması Millî Demokratik Devrimin ilk devrimci adım olduğu gerçeğini açık seçik ortaya koyuyor. Yani devrimin şartları bağimsız bir Türkiye, halkın demokratik iktidarının kurulduğu bir Türkiye ve köklü bir toprak reformunun gerçekleştirildiği yani feodal kalıntıların tasfiye edildiği bir Türkiye özlemine ifade eder. Toplumun belli aşamalarda belli devrimci şartların atılması ve toplumdaki ana gelişkinin öncelikle çözümlenmesinin zorunluluk olduğu, sosyalist teorinin en basit bir kuralıdır. Bunu anlamak için büyük incelemelere ve derin teorik bilgiye gerek yok. «Eğer bir sosyalist burjuva demokratik devrimi ni küçümser, gevşeklik eder, ya da biraz bile olsun yavaşlar ve ona en ufak bir sadakatsizlik ve soğukluk gösterir, ya da onun uğruna kanını dökmeye veya canını vermeye isteksiz olursa, böyle bir kişi bilerek veya bilmeyerek sosyalizme büyük ya da küçük öçüde ihanet ediyor demektir ve pek tabii siyasi bilince varmış güvenilir bir devrimci değildir. Sosyalizme ancak demokrasi aşamasından geçileceği, bilimsel bir kanundur.» Türkiye'de sosyalist geçinen bazı kişiler «Yüzelli yıldır burjuvazi öncülüğünde demokratik devrim yapıyoruz, sıra sosyalizme gelmiştir» deseler de bu hiç bir şeyi değiştirmez. Önemli olan yüzelli yıldır burjuvazi öncülüğünde demokratik devrim yaptığımız demagogisi değil, Türkiye'nin bugünkü gerçeğidir. Bunu iddia etmek emperyalizmi yok farzetmektir. Gerçek demokrasiye büyük bir engel olan ünlü 141 ve 142. maddeleri yok farzetmektir, halkımızın büyük kısmının vatandaşlık payesine ulaşmasına engel olan feodal kalıntıları yok farzetmektir.

Evet, hedefimiz Millî Demokratik Devrimi gerçekleştirmektir. Türkiye Devrimciler Güçbirliğinin amacı budur. Dev-Güç İcra Komitesi Başkanı Kadri Kaplan, TÜRK SOLU dergisinde yayınlanan yazısında «Çok iyi bilinmektedir ki, Devrimciler Güçbirliği hareketinde, burcu burcu kalkan bir millîlik, toplum yararına ve halkın çıkarına dönük bir devrimcilik inancı vardır. Bu inanış TAM BAĞIMSIZ ve GER ÇEKTEKİ DEMOKRATİK TÜRKİYE sloganı ile ülküleştirilmiştir. DEV-GÜÇ hareketinde, sosyalist olan ve olmayan iki devrimci akım işbirliğindedirler. Her ikisi de Mustafa Kemal mihrininin dışında değil, içindedirler.» diyor.

Ülkemizde emperyalizmi kovacak ve Demokratik Devrimi sonuna kadar götürecektir olan pek tabii ki emekçi halkımızdır. Onu bilinçlen-

dirmek ve eyleme sokmak, başarılması gereken bir görevdir. Ancak, bugünün Türkiye'sinde mücadeleyi genellikle küçük burjuva bürokrasisi yürütmektedir, geniş halk yığınları değil.

Bu böyledir diye Türkiye'nin em devrimci kesimi yani sosyalistler, anti-emperyalist Dev-Güç hareketine katılmayacaklar mıdır? «Öncülük bizde değil diye dünyanın en ünlü sol dergilerinin sütunlarına aldığı Dev-Güç hareketine sosyalistler katılmayacaklar mıdır? Sosyalistlere düşen, tüm devrimci sınıf ve tabakalara önderlik etmektir. Kaldı ki, gerçek sosyalistler kuyrukta bile olsalar, bu harekete katılacaklardır. Devrimciler Güçbirliği hareketini hâkim sınıflarla aynı paralele düşerek baltalamak, gerçek düşmanı unutup «sosyalist değil» diye yurtseveri yurtsevere düşman etmek, ana çalışmaya bir yana bırakıp ikinci derece ilişkileri hâkim gelişkinmiş gibi göstermek, son taliide emperyalizmin ekmeğine yağ süren bir davranıştır.

Evet, Fikir Kulüpleri Federasyonunun «izlediği politika itibarıyla Türkiye sosyalizmine yararlı olmadığı» iddiasıyla Devrimciler Güçbirliğinden ayrılması, yanlış, tutarsız ve sosyalizmin bilimine aykırı bir davranıştır. Dev-Güç'ün politikası nasıl bir politikadır ki, Aydın Yalçın boykotları konusunda meclisteki konuşmasında bütün gücüyle bu politikaya hücum etmiştir. Bu nasıl bir politikadır ki, hâkim sınıflar tatlı su sosyalistlerini bağlarına basıp, anti-emperyalist Dev-Güç'ü boy hedefi yapıyorlar. Çünkü bu doğru bir politikadır. Çünkü bu «Türkiye sosyalizminin yararına bir politikadır.» O halde FKF neden Dev-Güç'ten ayrılma gereğini duydur?

Tarihin her devrinde sosyalistler arasında bölünmeler olmuştur. Marksizmi çok iyi bilen ve ona katkısı olan Kautsky, sonunda bilimsel sosyalizme ihanet etti. Bernstein'da aynı akıbeti uğradı. Yurdumuz da dünyada istisna bir ülke olmadıktan, herkes gerçek kimliğini kısa sürede buldu. Emperyalist sistem içerisinde geri bir ülke olan Türkiye'de de bu çeşit sapa-malar kaçınılmazdır. Hele anti-emperyalist mücadeleyi yalnız sosyalistlerin yürüteceği yolundaki bölücü iddia emperyalizmin ve işbirlikçilerin pek hoşuna giden bir davranıştır devrimci mücadeleyi dört yılda bir mühür basma eylemi olarak anlama ve parlamentodaki kelle sayısıyla devrimci gelişmeyi güçlendirme iddiası, Türkiye'deki oportünizmin özüdür. Buna göre, küçük politika hesaplarıyla her tür anti-emperyalist hareket tekele alınmalı, yoksa iftiralarla yasadışı itilmeli, teori düşmanlığı yapılarak sosyalist eğitim bir yana bırakılmalıdır. İşte gerçek Türk sosyalisti emperyalizmle olduğu kadar, bu tür tehlikeli sapmalarla da mücadele etmelidir. «Sosyalist kalmak istiyorsak, bizim ödevimiz, daima daha aşağıya ve daha derine, gerçek kitlelere doğru gitmektir: Oportünizme karşı mücadeleden bütün anlamı ve bu mücadeleden tüm muhtevası budur.»

FKF'de yönetimi alan klik, sosyalizmin değil oportünizmin temsilcisidir. FKF nin DEV-GÜÇ'ten ayrılmasının nedenleri Türkiye'deki sosyalist hareket içerisindeki oportünist çarka kendisini kapırmış olmasındır. Devrimciğinden ve sosyalistliğinden en ufak bir şüphemiz olmayan FKF tabanının ağırlığını duyuracağı gün pek uzak olmasa gerek.

SEN HEY... AMERİKALI

Cihan ALPTEKİN

Avrupa'nın en sıcak günlerini yaşayan İstanbul. Bir yaz sabahı. Güneş doğmamış henüz. Tan yeri ağarmak üzere. Sabahı da aydınlığı da bulmak için yüreklerde direnme duygusu belirginleşiyor. Günlük güneşlik olması için Türkiye'nin ulusucu duyguları şahlanıyor.

Böyle bir sabahı. Bir rüzgâr esiyordu hafiften. Dalgalar inip kalkıyordu ağlamaklı. Bu İstanbul Boğazı. Boğazın denizi. Bizim deniz. Büyük kahramanlığın tanıklığını yapan deniz. İstila ordusu teknelerinin yüzdüğü deniz. Türkiye'nin İstanbul şehrinin denizi. Despot Abdülhamit'in «Satış pazarlığım» sen iyi bilirsin. Satılık Vahdettin'i bilirsin. Şimdi gene ağlamaklı yüzün. Elin gâvuru gelmiş demirlemişti. Amerikalı emperyalist Boğazın sularındaydı. Siyasal yönetim kollarını açtı onlara. 21 pare top atışıyla karşıladılar onu. Türkiye'nin güvenliğini sağlayacaklarmış! Ondan Akdeniz'de demirliyorlarmış. İç ve dış güvenliğimiz onları çok düşündürüyormuş. Dünyanın candarmalığı onlardaymış. Gene İstanbul'umuza ayak bastılar. Dolarları lira yaptırıldılar. Balım, kaymağımı yemeğe koyuldular İstanbul'un İğrenç zevklerini tatmin etmek için Beyoğlu'nun sokaklarına daldılar.

Hey.. Amerikalı! Bu ülkenin kahraman tarihi var bilmez misin? Emperyalistleri denize döktüydü İzmir'de. Kurtuluşunu yaptı o zaman bu ülkenin halkı. Biz kurtuluş savaşı nasıl yapılır biliriz. Maroken koltuklarda oturarak verilmez kurtuluş savaşı. Bu ülkenin halkı var, aydını var, ordusu var, uyanık gençliği var. Bunların tokadını yemeden gideceğin yok biliyoruz. Senden yana olan işbirlikçilerin var. İktidarın polisi seni koruyacak. Bu durumda sen bu sulardayken o suların gençliği rahat uyuyamaz. Elbette canını dişine takıp direnecek. Birleşiyor, guruplaşıyor, örgütleniyor gençlik. Halkla birleşen gençlik, yer yer lâyük olduğun cevabı veriyor sana. Mahzenlere tıklıyorlar, coplanyorlar, yerlerde sürükleniyorlar ama her gün daha güçle ve inançla direniyorlar. Bizim olan polis bizi tutukluyor, neden Amerikalıya karşı koydun diye. Amerikalı bayrağımızı yırtar, yurttaşlarımızı öldürür, tutuklanmaz, yargılanmaz hiç. Bizim polisimiz bizim kaldığımız yurtları basar. Öğrenciler polisin saldırısından korunmak isterler. Dolaplar devrilir, dökülür pencerenin camları kırılır. Karyolalardan barikatlar yapılır. Ağır yaralananlar olur. Elin gâvuruna «Vatanımdan çık» demenin karşılığı bunlar.

Gençlik kendi Üniversite yöneticilerini de yanında bulamaz. Rektörlerini çağırırın Amerikalıya karşı direnişte; ön saflarda yer almasını istersin. Korkarlar, polisle karşı karşıya bırakırlar gençliği. Rektör yakını «Ben bir devlet memuruyum» diye.

Kavgamız belirlenmiştir. Bir daha Amerikan neferini görmiyecektir bu sular, bu güzelim İstanbul. Eğer görürsek tükürülecektir suratına. Amerikalı gidecektir Türkiye'mizden. Topuyla, tüfeğiyle, NATO'suyla, üssüyle çıkıp gidecek buradan. Uşaklarınla, karnınla, kızınla gideceksin sen hey.. Amerikalı.

PORSELEN YOLSUZLUĞU

Seçen sayıdan devam

GREV GREV GREV...

Fabrika yöneticileri böyle küçük işlerle kendilerini avuturlarken 1963 senesi Şubat ayı geldi. 1963 senesi Şubat ayı toplu sözleşme ayıdır. Bu ayda yöneticiler işçi sendikasıyla oturur, işçiler üzerine pazarlık ederler. Sendika talep eder işveren mızıkçılık eder, sonunda anlaşılır işçinin cebine meclisi fazla mızıkçılık etmeye başlamıştır. Öyleki, em makul istekler dahi kabul edilmemiş ve işçiler greve zorlanmıştır. Örneğin işçilerin kıdem zammı istekleri ve Disiplin Kurulunda temsilci bulundurma istekleri İdare Meclisince reddedilmiştir. Oysa kıdem zammı kıdemli teşvik ettiginde işletmenin de yararlanır. Bu ve buna benzer maddeleri reddeden İdare Mec-

lisi acaba işçileri neden greve itiyordu. İşin içyüzünü bilenler için bu gayet basitti. Morenoların mukavelesi feshedilmiştir. Ticaret Müdürü Ferruh Özdil'in yeni hazırladığı satış şartnamesinden ötürü Morenolar partiyi kaybedebildirdi. Fabrikanın satış imtiyazını başka firmaların eline geçmesi ise Morenoların elindeki 10 milyon liralık malın satılmaması sonucunu doğurabilirdi. Onun için imalatı durdurmak ve Morenoların elindeki 10 milyon liralık malın yüksek fiatla satılmasını sağlamak lazımdı. Morenolar grevden, bundan başka muratlar da umuyorlardı. Meselâ grev uzatılırsa meydana gelen porselen darlığı pekkâlâ ithal müsadeseine yol açabilirdi. İşte işçinin ekmeğiyle bunun için oynanıyordu. Fakat Ferruh Özdil bu işe de burnunu soktu Bakanlık ve sendika nezdinde yaptığı müracaatlarla

grevi önledi.

Böylece Ferruh Özdil'in atılması vacip oldu. Önce para teklif ederek istifası istendi reddedilince de İş Kanununun 13. maddesi gereğince ve Gözrülen lüzum üzerine işine son verildi.

Porselen dâvası hâlen sürüp gitmektedir. Bu yolsuzluğun işinden ettiği tek insan Ferruh Özdil değildir. İstanbul Mali Polis Müdürü Rafet Kaplanı ve bu işle uğraşan diğer mali polis amirleri, İç Ticaret Umum Müdür Muavini olup hâlen bu konuda malî polise yardımcı olan Süreyya Özet polise yardımcıları arasındadır. Hattâ hattâ, AP Milletvekili Ekmel Çetinel'de porselen yolsuzluğuyla uğraştığı için partiden ihraç edilmiştir. Daha kimlerin gideceği, nelerin olacağı belli değildir. Şimdilik fabrikadakiler rahatlamışa benzerler. Ama gün doğmadan neler doğar?

Dönüşüm Reform teriminin karşılığıdır. Dönüşümcülük de sosyalist anlayışa uygun olmayan bir görüştür. Sosyalist literatür reformizme, dönüşümcülüğe karşı polemiklerle doludur. Dönüşüm /Reforme/ da düzeni kökten değiştirmeden onun içindeki kimi kurumların halkın yararına olarak iyileştirilmesi /islâhı/ anlamına gelir. Örneğin, kapitalist düzen içindeki vergi yükünü daha adil bir biçimde dağıtmak için vergi reformu istemek dönüşümcülüktür. Ama ne kadar olumlu olursa olsun, bir vergi reformu, alt yapıya değin bir değişikliğin meydana getirmeye göre devrim değildir. Devrimden yana olan sosyalistler, elbette ki, halkın yararına olan reformları des-

teklerler. Ama dönüşümü hiçbir zaman nihâl amaç saymazlar ve bununla yetinmezler. Salt dönüşümcü olan devrimci olmaz. Sosyalist, sosyalist düzeni kurmaktan yana bir kimse olduğuna göre devrimcidir. Ve bu yüzden de dönüşümcülüğe karşıdır.

Bizde gene ya bilgisizlikten ya da başka nedenlerle dönüşüm ve dönüşümcü terimlerine kendilerinde var olmayan olumlu anlamlar verildiği görülmüştür.

Sosyalist literatürün yayımlanmaya başladığı ve yeni bir kuşağın bu kitapları okuyarak yetiştiği bugünün Türkiye'sinde terimlerin yerli yerine konmaları ve kendilerine gerçek anlamlarının verilmesi zorunluluğu vardır.

Sosyalist Literatürde Terimler - Kavramlar

DÖNÜŞÜM

Che Guevara Şiirlerinin Savunusu

Ankara İkinci Ağır Ceza Mahkemesi
Başkanlığına
Dosya No: 968/110
Özeti: Yazılı savunmadır

«Türk Solu» Dergisinin 24/11/1967 günlü ve 2 sayılı nüshasında yayınlanan, başlıksız, Arif Damar ve S. Metin Demirtaş imzalı iki şiirde komünizm propagandası yapıldığı iddiası ile müvekkillerim Arif Damar, Metin Demirtaş ve derginin sorumlu yönetmeni Vahap Erdoğan haklarında, yukarıda esas sayısı yazılı dâva dosyası ile açılmış olan kamu dâvasına dair esas hakkındaki savunmamızı aşağıda sunuyoruz:

S. Metin Demirtaş'ın şiiri hakkında:

Dâva, yarım sayfadan ibaret 22/1/1968 günlü bir bilirkişi raporuna göre açılmıştır. Bilirkişiler: Ceza hukuku profesörü Sulhi Dönmezer, Şahir Erman ve kamu hukuku profesörü Recai Galip Okandan'dır. Bu kişiler, öteden beri, bu tip dâvalarda, Atatürk'ü, toplumu, ilerici yurtseverler aleyhine rapor düzenlemekle ün salmış kişilerdir. Örnek dâvalarda aleyh te rapor düzenlemeyi sanatı mutade haline getirmişler ve bunu bir kazanç yolu olarak kabulelmislerdir. Bu yönden tarafsız sayılamazlar.

Yüksek Yargıtay Birinci Ceza Dairesinin son içtihatlarına göre, T.C.K. nun 141 ve 142 inci maddelerine göre açılan dâvalarda, bilirkişilerin iktisadi doktrinlerden, sosyolojiden, ekonomi politikten anlayan ve bu alanda uzman kişilerden seçilmesi gerekmektedir. Bu yönden de bilirkişiler yetersizdirler. Bu bilirkişilerin yetersizlikleri Yüksek Kurulca da kabul edilerek, dâva konusu şiirlerin bu alanda uzman kişilere incelenmesine karar verilmiş ve rapor alınmıştır. Bu nedenlerle, artık, dosyada mevcut 22/1/1968 günlü bilirkişi raporunu hukuki değer taşıyan bir delil olarak kabul etmeye imkân yoktur. Yüksek Kurulunuzca alınan bilirkişi raporu ise, dâva konusu şiirlerde suç unsuru bulunmadığı sonucuna varmış ve bu hususu gerekçeleriyle ortaya koymuştur.

Elde edilen bilirkişi raporunun gerekçeleri dışında biz aşağıdaki hususları Yüksek Kurulunuzun dikkatine sunmak istiyoruz.

A — Olayda uygulanması istenen T.C.K. nun 142 inci maddesinin suç unsurları şunlardır:

Suçun manevî unsuru olan **KAST**
Suçun maddî unsuru olan **EYLEM**

Dergimizin 2. sayısında yayınlanan ve Che Guevara'yı konu eden şiirlerinden dolayı Arif Damar, Metin Demirtaş ve o zamanki Yazı İşleri Müdürü Vahap Erdoğan için kovuşturma açıldığını ve arkadaşlarımızın yargılanmaları sonunda beraat ettiklerini geçen sayımızda bildirmiştik.

Av. Halit Çelenk'in beraat kararından önce Mahkemede okuduğu savunmasını okuyucularımıza sunuyoruz.

Yine suçun maddî unsuru olan «Cebir» yani «Zor» kullanma.

Suçun unsurlarından olan Kast ile Eylemi açıklamaya bir ihtiyaç bulunmamaktadır. Suçun unsurlarından olan «Cebir unsuru» üzerinde durmak ta fayda vardır.

Gerçekten, uygulamada uzun zamandan beri bu unsur üzerinde gereken önemle durulmamış ve zaman zaman yanlış sonuçlara varılmıştır. Oysa, Anayasa Mahkemesi, 141 ve 142 inci maddelerin Anayasaya aykırılığı iddiası ile açılan bir dâva sonunda verdiği kararın gerekçesinde, bu mad-

Arif DAMAR

delerin «Cebir unsuru» nu içerdiğini kabul etmiş, Yargıtay Birinci Ceza Dairesi, Sayın Yargıç Ali Faik Cihan hakkında verdiği bir bozma kararında, maddelerin cebir unsuru içerdiğini yine gerekçesinde açıklamıştır. Ayrıca Yargıtay 4 üncü Ceza Dairesi de aynı içtihatla bulunmuştur.

Bu karar ve içtihatlar karşısında mahkemeler, maddelerin Cebir unsuru ihtiva eylediğini artık kabul etmişler ve uygulamaya, bu yönde devam etmekte bulunmuşlardır.

B — Maddelerin bu unsurları karşısında, dâva konusu şiirlerde suç unsuru bulmaya imkân bulunmamaktadır. Şöyleki:

a — Müvekkillerimin olayda komünizm propagandası yapma kastleri yoktur. Savunmalarında da Yüksek Kurulunuza arzetmiş oldukları gibi, amaçları, ülkesinin bir Amerikan sömürü alanı haline geldiğini gören ülkesinin bağımsızlığını yitirdiğini gören CHE Guevara'nın, kendi ülkesinin bağımsızlığını sağlamak için nasıl çalıştığını ve hayatını bu uğurda feda ettiğini anlatmak ve onun Antiemperyalist mücadelesini ortaya koymaktır.

Nitekim şiirde, Amerikan emperyalizmine ve Belçika emperyalizmine karşı Millî Kurtuluş Savaşı veren Vietnam ve Kongo'dan bahsedilmesi de bu düşünceleri doğrulamaktadır.

Şiirin, temel düşüncesi, **Antiemperyalizmdir, Kurtuluş Savaşıdır, Millî Bağımsızlıktır.**

Burada bazı çevrelerin, ve bilirkişilerin yanlış bir düşüncesi üzerinde durmakta fayda vardır: Bu çevreler, anti emperyalizm deyince, komünizmi anlamaktadırlar. Adeta anti emperyalizm ile komünizmi eş anlamda kabul etmektedirler. Şüphesizdir ki komünizm, emperyalizme karşıdır. Ama komünizm anti emperyalizm demek değildir. Bugün, «Tiers Monde» denilen yani Üçüncü Dünya denilen, Asya'nın, Afrika'nın ve Lâtin Amerika'nın az gelişmiş ve yabancı emperyalizmin sömürü alanı haline gelmiş sayısız ülkeleri anti emperyalizmi, millî bağımsızlıklarının sağlanması yolunda bir kurtuluş şiarı haline getirmişlerdir. Bu ülkelerin hepsi emperyalizme karşıdır fakat bir komünist düzen içinde bulunmamaktadırlar.

Türkiye Cumhuriyeti de, yabancı emperyalizme karşı verilen bir kurtuluş savaşından doğmuştur. Yani biz Türk yurtseverleri varlığımızı anti emperyalist bir savaşa borçlu bulunmak-

Metin DEMİRTAŞ

tayız. Atatürk, Kurtuluş Savaşını emperyalizme karşı yapmış ve zaferden sonraki bir çok konuşmalarında, bunu dile getirmiş ve bizi yutmak isteyen kapitalizme ve bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı olduğumuzu ısrarla söylemiştir.

Bu koşullar altında, ve böyle bir ülkede, emperyalizme karşı olan, yurdun bağımsızlığını sömürü düzenlerine karşı korumak için mücadele eden kişilerin bu davranışlarını ortaya koyan san'atçıları suçlamak, yurtseverlikle bağdaşmayan, millî egemenlik düşüncesi ile barışmayan yurt çıkarla-

Onurumuz

Arif DAMAR

Onurumuz
O çok
O dağ

Aç bırakılmışızdır
Ayakta
Uykusuz

Onurumuz
Yıkarak duvarları
Girer
Bir uzun ova gibi
Duvarların içine

Dudaklarımızda
Kanarken kan
Değdiririz ellerimizi
Tuzlu denizlerine
Onun

Bir yıldız akar
Çekilir geriye binlerce yıldız
Onurumuz
Siler aydınlığını
Samanyolunun

Yoksulluğumuza
Giydirdiğimiz giysi
Onurumuz

Bozgundu
Çokları bizi kodu gitti
Sığındık
Yırtıcı kuşlar kayalığına

Onurumuz
O çok
O kırıl kırıl
Koruduğumuz

rına aykırı ters bir tutumdan başka bir şey olamaz.

b — Cebir unsuru bakımından da şiirlerde suç unsuru yoktur. Şiirlerde, cebir telkin edilmemektedir. Buna dair bir delil de yoktur.

Her ne kadar hazırlık soruşturması esnasında alınan raporda, şiirden bazı kelimeler alınarak, Cebir telkin edildiği ileri sürülmüş ise de, şiirden anlamayan bu bilirkişilerin yanlış sonuçlara vardıkları daha sonra alınan rapordan anlaşılacaktır.

Şiir sanatında semboller vardır, temalar vardır, turnürler vardır. Şiirin bu inceliklerini bilmeyenler, bazı kelimelere ters anlamlar vererek yanlış sonuçlara varmaktadırlar. Bir şiirin bazı kelimelerini alarak anlam çıkarmak da, hukukun geleneksel kurallarına aykırıdır. Şiirin bütününe anlamına bakmak ona göre değerlendirme yapmak, doğru yoldur.

Nitekim, eski bilirkişiler, «Bizim de dağlarımız vardır Guavera», «Özünü yürümüşdür dallara», «Ağır sancılarla patlayacaktır karanlıklar» sözlerinden komünizm propagandası, ihtilâl sonuçlarını çıkarmışlardır ki, bu davranış, iyi niyetle bağdaşmadığı gibi, şiiri ve şiirin amacını anlamamak demektir. Son seçilen ve içlerinde şiirden, sanattan anlayan kişiler de bulunan bilirkişi kurulu, bu gerçeği bildikleri ve anladıkları içindir ki şiirlerde suç unsuru bulunmadığını bildirmişlerdir.

ARIF DAMARIN ŞİİRİ HAKKINDA

Yukarıda, eski bilirkişiler ve suç unsurları hakkında yaptığımız açıklamalar, bu şiir hakkında da aynen söz konusudur.

Bu şiir de, anti emperyalist bir temayı işlemektedir.

Bu şiirde, ozan **Koroğlu**'undan ve ozan **Dadaloğlu**'undan bahsedilmektedir. Bilindiği gibi, Koroğlu, 16 ncı yüz yılda yaşamış bir halk ozanıdır. Dadaloğlu da, 19 uncu yüz yılda yaşamış bir Türk ozanıdır. Her iki ozan da, şiirlerinde halk egemenliğini, özgürlük

düşüncelerini dile getirmişlerdir. Şiirlerinde Zor'u telkin etmemişlerdir.

Şiirde, bu Türk şairlerinden bahse dilmesi de, şiirin amacının halk egemenliği, özgürlük, millî kurtuluş, yabancı emperyalizme karşı olmak, olduğunu açıkça göstermektedir.

Hal böyle iken, hazırlık soruşturması esnasında rapor veren yetersiz bilirkişiler, şiirden bazı kelimeleri alarak bunlara amacının dışında anlamlar vermişler ve şiirin komünizm propagandası niteliğinde olduğunu bildirmişlerdir.

Bu bilirkişiler,
**«Gün gelecek, gün gelecek
Bir köyde yağmur dincek
Çocuklar güneşte sevinecek
Yolu açık Guavera'nın.»**

sözlerinden, bu masumane sözlerden, suç unsuru çıkarmaya çalışmışlardır. Bu bilirkişiler, şiirdeki kelimeleri de değiştirerek kendi iyi niyetten uzak amaçlarına varmak istemişlerdir. Şiirin sonundaki:

**Bir yoldur o bileceğiz
Kaleme silâhlara açılan**

sözlerini,
**Bir yoldur o gideceğiz
Kaleme silâhlara açılan**

şekline getirerek, yani tahrifat yapılarak, anlam çıkarmaya çalışmışlardır. Şiirdeki «Kalem», «Silâh» sözleri birer tema olduğu halde, sembol olarak kullanıldığı halde, bu sözlerle kelime anlamı vererek suç unsuru çıkarılmışlardır. Bu da, şiirden anlamamaları bir sonucudur.

SONUÇ :

Yukarıda yazılı nedenlerle, dâva konusu şiirlerde, T.C.K. nun 142 nci maddesinin unsurları bulunmadığından müvekkillerim Arif Damar, Metin Demirtaş ve bu şiirleri iyi niyetle ve suç unsuru görmediği için yayınlanan Vahap Erdoğan'un beraatlerine karar verilmesini sevgiyle ve vekâleten dileirim.

8.7.968
Sanıklar müdafileri avukatı
Halit Çelenk

Bencil Hayvan

Metin DEMİRTAŞ

Vurulmuş boyunduruğuna küçük şeylerin
Yitip gitmiş günlük telaşlarda
Yatıp toprağa sırtüstü bir bulutu
Sevinçle seyretmeği unutmuş
Aldırmazlığın üstüne yıkılmış şapkasını
Bir bencil hüzzamdır altında yaşayan
Geçse yolu çarşılardan
Nerde ucuz domates, soğan
O hepimizin zincirleri
Taş devrindenberi hep yeni olan

Yani o hiç olmadı
Sabahları açılan gazetelerde
Seni beni üzen resimlerde
İşte yine bir kent bombalanmış Vietnam'da
Kadınlar öldürülmüş ve çocuklar yanlışlıkla
Öyle diyor bilmem ne haberler ajansı
Onunsa öfke duymaz çöl yüreği
Açmadı, açmaz hiç isyan çiçeği
Belki bakar da öğrenir
Ya da azıcık üzülür uzaktan
Gülen ağlayan hayvanda tamam
Yürekli hayvanda olmyan

4- TARİHİN DETERMİNİST BÜTÜNLÜĞÜ

Tarihin bata — çıka gidişine Akdeniz Medeniyetlerinden örnek verdik. Çünkü, klasik Tarihte en iyi yazılı ve herkesin her an az çok öğrendiği olaylar Greko — Romen Medeniyetinde belirlidir. Medeniyet Tarihi bir az içyüzünde incelenirse adım adım aynı gidişin kaçınılmazlığı görülecektir. Yakındoğunun I-rak Mısır, Uzakdoğunun Çin, Hint Medeniyetlerinin almyazıları: Hep o Barbarlarla Medeniyetler, yahut: Ortak Mülkiyet ile Özel Mülkiyet arasındaki, denizlerle Karalar arasındaki Med ve Cezirleri andıran çelişme ve çekişmeler ile çizildi.

Klasik Tarih Bilimi o siklerin (dönemlerin) farkında olmazlık edemiyor. Ancak Medeniyetlerin alt üstlüklerini: Tarihin insanlık ölçüsünde diyalektik bir bütünlük ve determinizm momentleri olarak ele almıyor. Ya kişilerin beceri ve becerisizlikleri, ya kurum ve kuralların başarı veya başarısızlıkları yüzünden çıkagelmis kör tesadüfler, kanunsuz kargaşalıklar, iyi olmuş yahut yavuk olmuş uygunluklar veya terslikler sayıyor. O zaman Tarih, Kaza ve Kaderin cirrit attığı bir kör dövüşleri alanına, şairce kahramanlıklar, yahut haince daltabanlıklar edebiyatına döndürülüyor. Tarih, artık kanunluğu ve determinizmi kavranır insancıl olayların bilimi olmaktan çıkarılıyor.

Batı Kapitalizmi için, Tarihi Mahşer yerine çevirme önyargıları beslemek yahut paradoksla hoş vakit geçirmek gibi çıkarlar sağlanabilir. Doğu için bu teorik bir boşluk ve karanlık olur. Özellikle Türkiye'nin ve Osmanlı İmparatorluğunun, genellikle «GERİ ÜLKELER» in ekonomik ve sosyal gerçekliklerini gereği gibi düşünmek ve hele davranmak istedik mi, her şeyden önce: O klasik burjuva Tarihciliğinin SOSYAL DETERMİNİZM DÜŞMANLIĞI diyebileceğimiz eğilimini gidermek zorundayız.

Organizma, tek hücrelilerden maymuna ve insana doğru evrim yapmış canlı tiplerdir. Antika Tarihin tek hücreli KENT'tir. Yazılı Tarih Kent'ten çıkıp canlı tipler gibi çeşitli medeniyetlerle bata çıka gelişmiştir. Her çıkış kendinden önceki batışla ilgili bir evrim zincirinin halkasıdır. Tarih zinciri içinde batışların da, çıkış halkaları kadar önemleri vardır. Batışla çıkışın çelişkili parçalılığı Tarih diyalektikliğinin bütünlüğünü ve kanunluğunu belirtir. O kanunların güttüğü geçmiş gerçeklikler oldukları gibi davranılmazsa, bugünkü ve yarınki sosyal gerçekliklerin (gerek Kapitalist Anavatanlarda, gerek Geri ve Sömürge ülkelerde) Teorik bakımdan değerlendirilmesinde eksiklerden kurtulunamaz.

Toynbee gibi, Intelicens Servis'in Sosyalist «Büyük Tarihi» leri de: Tarihe bir determinizm arar görürler. Onların araştırmaları: Klasik Tarihin yozlaştırılmış parçalılığında insanın kimselere, filozof ceplerinden çıkarıp sundukları YAKIŞTIRMA «Determinizmler» dir. Çünkü, bilinen sınıf nedenleriyle, uydurukluğa en elverişli alan derme çatma klasik Tarih bilimidir. Oysa, uyduruculuğa hiç gerek yoktur. Tarihin kendi gerçek gidiş kanunları her kuruntudan güçlüdür. Yeter ki, onları izlerden skolastiğe ve metafiziğe kaçıralım.

5- TARİHCİL DEVRİM KANUNU:

Antika Tarihin en büyük gidiş kanunu: Barbarlıkla Medeniyet arasındaki çelişmelerde yatar. Kadim Tarih manivellesinin kısa momentleri Medeniyet, uzun momentleri Barbarlık gücüne ağır basar. O iki manivelâ kolu EKONOMİ adlı dayanak sıvrisi üzerinde, kimi o yana, kimi bu yana alçalıp yükselerek işler.

Antika Tarihte, bir Medeniyet doğdu mu, öncünce değin geçen olayların temel üretici güçleri, kurulu niceliğinin (düzen keyfiyetinin) dengelliğini az çok kururlar. Genel olarak EKONOMİK diye adlandırılan madde ilişkileri, — hiç değilse son duruşmada — Medeniyetin ÜSTYAPI ilişkilerini belirlerler. Kurulu düzenin üretici güçlerinden Coğrafya ve Teknik adlı maddecil üretici güçlerinden Coğrafya ve Teknik adlı maddecil üretici güçler çerçevesinde, belirli insancıl gelenek - görenek ve kolektif aksiyon üretici güçleri belirli bir gelişim biriktirir.

Bu birikim, Toplumun EVRİM (Tekâmül) çağıdır. Klasik Tarih anlayışı, bu çağ olaylarının determinizmini, daha Tarihcil maddecilik doğarken benimsemiş olmalı idi. Burjuva Tarihciliğinin kıyısamadığı bu iş, ancak gene Tarihcil Maddecilikçe yapıldı.

Kadim Toplumun değişmez üretim temeli: Toprak ekonomisine dayanır. Üretimle bütün ilişkisi, uzaktan aracılık ve sömürücülük yapmak olan TEFEÇİ — BEZİRGÂN sermaye: olayların itişiyile, çok geçmez, Toprak mülkiyetine de sınısca el atarak EFENDİLEŞİR, DE-

REBEYİLEŞİR. Derebeyleşmenin azdırdığı sosyal sınıf çelişkileri: Bir çözüm yolu olan SOSYAL DEVRİM biçimine başvuramaz. Çünkü, Antika Toplumda, ne Kapitalizmin yaptığı gibi ÜRETİM SOSYALLEŞİR ne işveren sınıfının kendisine «Mezar kazıcı» olarak yetiştirdiği bir sosyal devrimci İŞÇİ SINIFI (Proletarya) gelişir.

O yüzden, Kadim medeniyetlerden her biri, hep içinden çıkılmaz kör dövüşleriyle, önce, arteriyosklerozlu hayvan gibi duralayıp taşlaşırlar. Sonra kurulu medeniyet, eskimiş bir yapı, yahut kangiranlaşan bir organizma gibi yer yer çatırdayıp dökülür. Birikim sona ermiş, Toplum DEVRİM (İNKİLÂP) çağına girmiştir. O zaman eski medeniyet çöker, yeni bir medeniyet doğar. Tarihin bu geçit konağı üzerine, Klasik Tarih pek çok olaylar anlatır. Ama, eski medeniyetin batışıyla, yeni medeniyetin çıkışı arasında bir determinizm aramaz.

Bu tutum, az çok anlayışla karşılanmalıdır. Engels, geçit olaylarını nbelirlemlenmişdeki güçlükleri Antidürring'in önsözünde pek güzel açıklar. Yaşama ile Ölüm, Sağlıkla Hastalık, Çocuklukla Ergenlik ve ilh gibi herkesin açıkça gördüğü tabiat olaylarındaki NİCELİK (KEYFİYET) değişiklikleri bile metafizik mantıkla kestirilip atırlamaz. Çok kısa ve nazik GEÇİT olaylarında yatan SİÇRAMA ancak diyalektik momentinin yakalanmasıyla kavranılabilir.

Antika Tarihte, bir Medeniyetten ötekine geçişi sağlayan nicelik sıçraması: Araya BARBAR adlı taze insancıl üretici güçler girmediği gerçekleştiremez. Çürümüş bir medeniyetin DEVRİLİP ortadan kaldırılması hep barbarların akınıyla kesinleşmiştir. O yıkılışlara Sümer'lerden Greklere dek «TUFAN» denilmiş İslâmîhka «KIYAMET» adı verilmiştir. Biz başta TARİHCİL DEVRİM» terimini uygun buluyoruz. Çünkü medeniyetin yıkılışı da bir DEVRİM'dir. Ama, SOSYAL DEVRİM aynı Toplum içinde bir Sosyal Sınıfın ötekisini kaldırmasıdır. Tarihcil Devrim: Toplum dışından gelen daha geri, bir BAŞKA TOPLUM insanlarına yapılır. Sırf SOSYAL DEVRİM olamadığı için, onun yerine TARİHCİL DEVRİM gelir.

Tarihin yüzeyinde Medeniyetle Barbarlık arasındaki geçit Tarihcil Devrim etki — tepkileri, gerçekte en derin üretici güçlerin yönettiği ÖZEL MÜLKİYET ile KAMU MÜLKİYETİ arasındaki karşılıklı etki — tepkilerdir. Bu çelişkili gidiş bütün Antika Tarih boyunca, hiç aman vermeksizin sürüp gittiği için bir sosyal kanun gücünü taşır. Buna TARİHCİL DEVRİM KANUNU denebilir.

Tarihcil Devrim Kanunu, Medeniyetin başladığı günden Kapitalizmin SOSYAL DEVRİM'ler çağını açtığı güne dek; Düzgün bir saat çalışmasıyla işler. Klasik Tarihte, birbirinden kopmuş, birbirine benzemez, hattâ birbirinin zıddı olarak anlatılan bütün Medeniyetlerin birbirlerine bağlılığını, «Tekerrür» sayılan benzerliklerini ve çelişkileriyle bir arada bütünlük teşkil ettiklerini Tarihcil Devrim Kanunu belirler. Bu kanun bilimele düşünceyle incelenip uygulandı mı, Tarih zincirinin bütün halkaları eksiksizce ve aksaksızca birbirlerine bağlanmış bulunur. Şimdiye dek çözümü askıda kalmış, hattâ «Esrar», «Gayya kuyusu» sayılmış nice problemlerin iç zenberleri yakalanmış olur.

Bu gerçeği iki çözümü yapılmamış büyük olayla örneklileyelim.

6- TARİHCİL DEVRİM NİÇİN OLUR?

Barbarlık geri ve insancıl evrimince ALT ve İLKELE bir Toplumdur. Medeniyet ileri, ÜSTÜN ve daha ÖLĞÜN bir toplumdur. Nasıl olur da, geri barbarlık, ileri medeniyeti yener? Burjuva Tarihciliği bunu kasıla kasıla bir içine işlenilmez bilmece — bulmaca saymaktan pek hoşlanır. O bilmececin üzerine sürüyle yalan, dolan aldatmacaları kuracaktır. Ancak Sosyalistler, hattâ Plehanof gibi skolastikçe marksistler bile o konuda bocalar.

Yanılışın nedeni, Tarihcil Maddeciliğin verdiği ÜRETİCİ GÜÇLERİ iyi değerlendirememekte toplanır. Coğu, Maddecil Üretici Güç lere: Coğrafya ve Tekniğe aşırı değer vereyim derken, insancıl üretici güçlerin canlı değeri küçümsenir: İnsanın Tarihcil Gelenek ve Görenek, Kolektif aksiyon gibi üretici güçleri gözden kaçırlır. Tarihi yapan İNSAN soyutlaştırıldı mı, yahut otomatlaştırılıp gölgeleştirildi miydi: Ya insanüstü güçlere, yahut insanı hayvan yerine koyan sırf mekanik güçlere kayıp, kaba burjuva materyalizmine düşmekten kurtulunamaz.

Tarihte, insancıl güçleri en büyük dirençle savunan kimseler, barbarlar olmuştur. Barbar, ilkel de kalsa «SOSYALİST» bir KAMU düzeninin çocuğu idi. Eşitsizlik bilmiyordu. O yüzden yalancı ve korkuyu kendi Toplumuna içine sokmayan alabildiğine ülkücü yığıttı. Böyle yüce karakterli kişilerden derleşik olan Barbar topluluğu, ne denli az kalabalık olursa olsun: var olan bütün üyeleriyle bir tek vücut

gibi düşünüp davranıyordu. Medeniyet insanları ise, ne denli çokluk olursa olsunlar, içlerine kurt düşmüş kuru kalabalıklılar. Binbir çelişkiyle birbirlerine düşmüşlerdi. İlkel Kamu düzeninin katıksız: Eşitlik — Doğruluk — Yiğitlik gelenekleri ve Kankardeşliğinden doğma yaman Kolektif aksiyon güçleri Medeniyet insanında tükenmişti. Yalnız KİŞİ ÇIKARI, PARA, DALAVERE, YOBAZLIK, Zorbalık ile külâh kapıp sömürü sürdüüyordu.

İnsancıl gelişiminin, Tarihcil gidişle tuttuğu yönde YENİ Coğrafya ve Teknik üretici güçlere gebe olan yerlerde: çürümüş Medeniyet insanı ile, gürbüz Barbar insanın çatışmaları gözönüne getirilsin. Medeniyet üst Sınıflarının, kendi efendiliklerini yalnız zorbaca sürdürebilmek üzere, kendi yurttaşlarına güvenemedikleri için, o bedenî ve ruhu sağlam Barbarları Medeniyete doğru ister istemez çağırıyor, onlara medeniyet bozununun bütün içyüzlerini öğretmiş buldukları düşünülün.

İnsancıl üretici güçlerin, Diyalektik Sıçrama momentinde (Marx'ça pek güzel işaret edildiği gibi) SAVAŞI keskin bir EKONOMİ gücü yaptığı sralar sık sık patlak verirler. Öylesine neyrenk Tarih noktalarında: çökkün Medeniyetin coğrafyası aşınmış, yeni coğrafyalar ve medeniyetçi geliştirilmiş teknikler barbarın elme geçmiştir. En yüksek kertesinde bunalm, ortada, insancıl üretici güçlerden başka tutamak bırakmamıştır. Bu şartlar ortasında Medeniyet insanı, hiç beklemezken, ansızın Barbar insana yenilecektir ve yenilmiştir. SOSYAL DEVRİMİni başaramayan Medeniyet, TARİHCİL DEVRİMle yıkılacaktır.

7- TARİHCİL DEVRİM NASIL OLUR?

Medeniyetlerin yıkılıp kurulmaları kaç türlü olur?

Kadim Tarih gerçekliği yakından izleyince, orada başlıca iki türlü TARİHCİL DEVRİM tipi karakteristiktir: 1) Orjinal bir yeni medeniyet doğuran Tarihcil devrim; 2) Eski Medeniyetin Rönesansını doğuran Tarihcil Devrim.

Her Tarihcil Devrimin bir ŞARTLARI bir de SEBEPLERİ vardır. Tarihcil Devrim Şartları: Toptan İnsanlığın gidişinde ulaştığı GELİŞİM ÇAĞININ şartlarıdır. Tarihcil Devrimin Sebepleri: Yeni gelişimlere gebe Coğrafya ve Teknik üretici güçlerle, o güçleri ele alabilecek TARİH ve İNSAN (Gelenek, görenek, Kolektif aksiyon) üretici güçleridir.

İki tür olan Tarihcil Devrimin: ORJİNAL bir Medeniyet mi yoksa bir MEDENİYET RÖNESANSI mı doğuracağı: Bir yandan Medeniyetin ulaştığı Tarihcil düzeye, öte yandan Devrimi yapan Barbarlığın ulaştığı Sosyal düzeye göre belirlenir.

1. — ORJİNAL MEDENİYETE VARAN TARİHCİL DEVRİM. Medeniyet, arapçanın pek bilinen deymi ile «MEDİNE» den (Türkçesi KENT'ten, Fransızcası Cité'den) çıkar. Medeniyetin birinci çağı, ilk düzeyi: KENTLEŞME (Medineleşme — Siteleşme) konağıdır. Medeniyet, Kentleşme çağının TARİHCİL DÜZÜYİNDE ise, Medeniyeti yıkıma çağırılı barbarların öncülüğü ve güdümü YUKARI BARBARLIK KONAĞININ SOSYAL DÜZÜYİNDE bulunuyorsa: Medeniyetle Barbarlık arasında patlak veren savaş üzerine olan Tarihcil Dev-

rimin sonucunda ortaya bir ORJİNAL MEDENİYET doğar. Sümerleri yıkan Semit Barbarlarının AKAD medeniyetini kurlmaları gibi: Acem medeniyetini yıkan Hicaz araplarının İSLÂM medeniyetini kurlmaları gibi. Yukarı Barbarlık: Tarımı keşfetmiş, Kent kurabilmiş toplumdur. Bu toplum kendi kentinin kurulları ve kurallarıyla orijinal bir medeniyet kurar.

2. — MEDENİYET RÖNESANSINA VARAN TARİHCİL DEVRİM. Kentlerde doğan medeniyet zamanla kent birimini aşındırır. O zaman Kentlerin santralizasyonu başlar. O klasik anlamıyla «İMPARATORLUK» adı verilen kentlerin açılışları çağına gelmiş bir medeniyetin TARİHCİL DÜZÜYİNDE gelmiş ise, medeniyeti yıkıma çağırılı Barbarların öncülüğü ve güdümü ORTA BARBARLIK konağının SOSYAL DÜZÜYİNDE bulunuyorsa Medeniyetle Barbarlık arasında patlak veren savaş gene bir TARİHCİL DEVRİM yapar. Ancak bu devrimin sonucu olarak doğan şey, yeni bir medeniyet olamaz; eski yıkılmış orijinal medeniyetin bir RÖNESANSI olur. Türk ve Moğolların İslâm medeniyeti sonunda kurdukları «TAVAFİ'ül MÜLK» adlı, İslâmîhın DİRİLİŞ devletleri gibi! Cermenlerin, Macarların yıkıkları Roma medeniyeti üzerinde kurdukları «FEODALİTE» adlı Kadim Romannın DİRİLİŞ devletleri gibi.

Orta Barbarlık: Çobanlığı keşfetmiş, Göçebe toplumdur. Kendisinden iki Tarih basamağı yukarıda bulunan eski medeniyetin uçsuz bucaksız tarım ve kültür ilişkilerini kapsıyacak kurul ve kurallar Orta Barbarlıkta yoktur. Onun için, çökmüş Medeniyetin değerlerini kurtarıp, barbar aşısı yaparak diriltmekle yetinir.

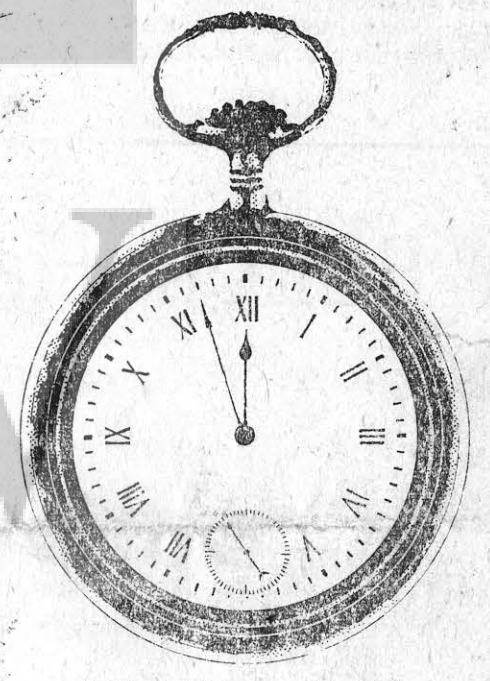
Her kanun gibi, Tarihcil Devrim kanunu da, genel çizileriyle verilirken, az çok soyutlaştırıldı. Marx ta, Kapitalist düzeni bir «MATAHLAR YİĞİNİ» olarak anarken bir soyutlaştırma yapmıştı. Kapitalizmin egemen olduğu her ülkede ise, en başka çeşitli kapitalist ve sosyal biçimler vardı. Tıpkı öyle, Tarih boyunca Tarihcil Devrimin ana kanunu sürüp gitmekle birlikte, her ülkede ve ayrı zamanlarda en çeşitli somut ilişkiler de katışık bulunmuştu. Nüans ayrımları taşıyan katışık orijinal medeniyetlerin ve medeniyet rönesanslarının sonsuz türleri, gene! Tarihcil Devrim Kanununu çürütmez: Terisne, bütün zenginlikleriyle somutlaştırıp ispatlar.

Görüyoruz. Konu, yeryüzünün ileri yahut geri bütün ülke insanlarına açık araştırma alanıdır. 20 inci yüzyılda Tarihcil Maddeciliği kavramış bir insanın orijinal araştırma yapması, hem hakkı, hem görevi ve gücü içinde sayılmaldır. Türkiye aydınının, Batılı Bilgin önünde yamyası AŞAĞILIK DUYGUSU kadar, kendi toprağındaki düşünürne karşı, karlı dağları ben yaratırım sanan AŞAĞILIK KOMPLEKSİ artık Türk MİLLİYETÇİLİĞİNE sığmaz.

Bu alanda, bütünlüğüne tutarlı başka araştırmaya rastlamadık. İnşallah vardır. Varsa karıştırmalar yapılması için ne mutlu seydir. Yoksa, Osmanlı yobazının «BİD'AT» tan ürktüğü gibi sırf «gâvur icadı» olmadığı için değil, gerçeklere uyup uymadığına göre eleştiriyeye uğratılmalıdır bu görüş.

Nazım Hikmet üzerine
Zühtü BAYAR
Nazım Hikmet'İN şiirlerinde dünya görüşü olarak diyalektik materyalizm. 3.— TL.
(Pul karşılığı gazetemizden istenebilir)
T.S. 82

TÜRKİYE VE SOSYALİZM
Muaffak Şeref
Fiatı 10 T.L.
Bütün kitapçılarda arayınız
T.S. 81

Reklam, işlerinizi saat gibi yürütür
REKLAM VE TARTIMA FAALİYETLERİNİZİ yurt içinde ve dışında EN ETKİLİ VE EN İSRAFSIZ ŞEKİLDE YÜRÜTMEK İÇİN Kurumumuz hizmetlerinden faydalanınız
BASIN İLAN KURUMU
Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no.1. kat. 3
Telefon: 27 66 00 — 27 66 01, İstanbul

Basım 20032/80

TÜRK SOLU — Haftalık Gazete ☆ Sahibi: Şerif Tekben ☆ Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bora Gözen ☆ İdare yeri Yazışma ve Abone Adresi: Babıali Caddesi No: 29 İstanbul, Telefon: 27 39 61 ☆ Ankara Temsilciliği: Ahmet Say, Meşrutiyet Caddesi Altın Han No: 17 ☆ Dizgi ve baskı: Son Telgraf Matbaası, İstanbul, Telefon: 27 54 12 ☆ İstanbul dağıtımı: Fuat Büte,Ankara Cad. No. 34.

Telefon: 27 89 49 ☆ Ankara dağıtımı: Ankara Umum Gazete Bayileri Kooperatifi ☆ Ege Bölgesi Dağıtımı: Orhan Özışman, İzmir ☆ Anadolu dağıtımı Sabri Özakar, İstanbul, Telefon: 27 23 68 ☆ Yıllık aboneli: Yurt içi 20 TL, Avrupa uçak: 60 TL., Amerika uçak: 150 TL. ☆ İlan santimi 20 TL. Yayın illanları % 50 indirimlidir.